

ΠΕΡΙ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑΣ ΠΟΛΥΧΩΡΟΥ ΤΕΧΝΗΣ ΣΤΟ ΚΑΤΩ ΑΘΑΜΑΝΙΟ ΑΡΤΑΣ

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ 2014
Κάτω Αθαμάνιο Αρτας

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

I.	Εισαγωγικό σημείωμα - Του Νικόλα Γ. Μαστροπαύλου	σελ. 3
II.	Το Κάτω Αθαμάνιο - 100 χρόνια πριν - πολιτισμική αναδρομή ..	σελ. 5
III.	Το Αθαμανικό Κέντρο Τέχνης - η ίδρυση	σελ. 6
IV.	Η ανάγκη δημιουργίας πολυχώρου τέχνης	σελ. 6
V.	Η Τοποθεσία - Τα μουσεία σύγχρονης τέχνης στην Ήπειρο	σελ. 8
VI.	Το φυσικό σκηνικό τέχνης	σελ. 8
VII.	Οι δωρεές	σελ. 9
VIII.	Η συλλογή ζωγραφικών έργων	σελ. 10
IX.	Η συλλογή χαρακτικών έργων	σελ. 15
X.	Ο εικαστικός Βασίλης Σταύρου – βιογραφικό σημείωμα	σελ. 26
XI.	Κριτικές και αναλύσεις για το έργο του Βασίλη Σταύρου - (1. Άγγελος Πανάγου, 2. Ιωάννα Ασμάνη, 3. Ελένη Μάργαρη, 4. Μαρία Μελέντη, 5. Παναγιώτης Νούτσος, 6. Μπία Παπαδοπούλου, 7. Αθηνά Σχινά, 8. Θάνος Χρήστου),	σελ. 28 - 35
XII.	Δημοσιεύσεις	σελ. 36
XIII.	Ο Πολυχώρος – (αρχιτεκτονικό σκαρίφημα).....	σελ. 41
XIV.	Το Αθαμανικό Κέντρο Τέχνης ως εστία πολιτισμού – της Ευαγγελίας Στασινού.....	σελ. 43
XV.	Επίλογος - Πρόσκληση ενδιαφέροντος	σελ. 45

ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ

Διεύθυνση:	Κάτω Αθαμάνιο Άρτας TK 47045
Θέση:	35 ^ο χλμ ΕΟ Άρτας – Τρικάλων
Τηλ.	2681076625 – 6976751592
Ιστοσελίδα:	athamaniko.gr
Υπεύθυνος:	Βασίλης Σταύρου -. εικαστικός

ΑΘΑΜΑΝΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ΤΕΧΝΗΣ

Κάτω Αθαμάνιο Άρτας

I. Εισαγωγικό σημείωμα

“ Αλλιώς μιλά η ζωγραφική στον τόπο που γεννήθηκε ”

Του Νικόλα Γ. Μαστροπαύλου*

Η Ήπειρος είναι ψηλά βουνά που τραγουδούν ένα υπερβατικό πολυφωνικό τραγούδι.

Γλυκοχαράζουν τα βουνά και οι όμορφες κοιμούνται

Τα παλληκάρια τα καλά στα ξένα τυραννιούνται.

Είναι παντοδύναμοι οι τόποι που στην ατμόσφαιρα τους πλανώνται σε όμοιες αναλογίες η ομορφιά και ο καημός, η χαρά και το παράπονο. Αφουγκράσου τα τραγούδια τους. Έχουν το ηχώχρωμα της λύπης, όμως δεν είναι μοιρολόγια. Δεν είναι αφημένοι στη μοίρα τους. Εκείνοι την κτίζουν περίτεχνα, όπως ήξεραν να κάνουν πάντα για τα τοξωτά γεφύρια, τα καλντερίμια, τις βρύσες, τα σπίτια τους. Από ενδημική πέτρα, σκληρή και ανθεκτική σαν σίδηρο, θραύσμα των ψηλών βουνών. Έτσι μοιάζουν και οι άνθρωποι, ψηφίδες του μωσαϊκού των ψηλών βουνών.

Πώς γίνεται αυτό το σκληρό τοπίο να αποπνέει τόση ευαισθησία; Πώς γίνεται η σκληρή βιοπάλη να μετουσιώνεται σε τόση γλυκιά αγάπη για τη ζωή; Όπως ακριβώς μετουσιώνονται τα πονεμένα τραγούδια της ξενιτειάς σε ευφρόσυνο γλέντι τον Δεκαπενταύγουστο στην πλατεία του χωριού. Περπάτησε ξανά στα μονοπάτια των τραγουδιών. Δεν είναι παραπονεμένα λόγια, αλλά αισθαντικά. Δες τα κλώσματα του πωγωνίστου χορού. Είναι βαριά, σοβαρά, αποφασιστικά, σαν τα πρόσωπα κάτω από την ομπόλια που έχουν ζωγραφισμένο στο πρόσωπό τους το συνωμοτικό χαμόγελο της ζωής. Αυτό το χαμόγελο, το διανθισμένο με την αισθαντικότητα των ηπειρώτικων τραγουδιών και το αίγισμα των ψηλών βουνών, ζωγραφίζει ο Βασίλης Σταύρου. Αν και θραύσμα του Τζουμέρκου αυτός και χαλίκι του Καρπάθιου πελάγους εγώ, αισθάνομαι ότι οι ιδεολογίες μας είναι συγγενείς πρώτου βαθμού, του «άγονου» τόπου εκείνου, της «άγονης γραμμής» εμένα.

Είναι τόσο σπουδαίο να ζεις πάνω στην ίδια διαγώνιο της Ελλάδας, σε αυτήν που ξεκινά από το Πωγώνι, διατρέχει σαν ερωτικό σκίρτημα τη ραχοκοκαλιά της Ελλάδας, την Πίνδο, και βγαίνει στον Σαρωνικό, τις Κυκλάδες, την έρημο του νοτίου Αιγαίου μετά την Ανάφη και φτάνει μέχρι την απόμερη Κάσο; Εκ πρώτης όψεως, όχι. Αυτός είναι ο μεγαλύτερος συνδετικός ιστός που μπορείς να διατρέξεις εντός των επίσημων ορίων της ελληνικής επικράτειας. Είναι, όμως, πολύ σπουδαίο να ζεις στις άκρες της. Οι εσχατιές είναι πάντα περιούσιοι τόποι, κι ας τις λένε οι άλλοι άγονες.

Εν αρχή είναι ο τόπος, λέει ο Βασίλης Σταύρου, που εμπνέει. Είναι φανταστικό να μεγαλώνεις μέσα στις στερήσεις και να είναι γεμάτη χρυσάφια και μαλάματα η ψυχή σου. Να ζεις περικλειστος από βουνά ή από θάλασσα και να μην αισθάνεσαι φυλακισμένος, αλλά ελεύθερος να περπατήσεις στην ορθάνοιχτη λεωφόρο που φτάνει ως τις άκρες της Γης. Να φεύγεις με μόνα υπάρχοντα τις ζωγραφιές που είναι φορτωμένος ο νους σου, να περιδιαβάζεις τον κόσμο, να πετυχαίνεις πολλά, αλλά η

μεγαλύτερη επιτυχία σου και η δικαίωση είναι να επιστρέφεις στον τόπο που δεν μπορούσε να σε ζήσει και να φέρνεις πίσω πιο ώριμες, πιο περίτεχνες, πιο δυνατές, τις εικόνες που σε προίκισε. Αυτό έκαναν πάντα οι Ηπειρώτες, αυτό έκανε και ο Βασίλης Σταύρου. Μικρή πατρίδα και καρδιά είναι κοινός τόπος. Και επέστρεψε στο Κάτω Αθαμάνιο μαζί με τα έργα του και την ψυχή του και δημιούργησε το Αθαμανικό Κέντρο Τέχνης. Εγώ είμαι της χειρονομίας, λέει ο Βασίλης Σταύρου, κι αυτή είναι η χειρονομία του.

Φεύγοντας είχε αφήσει έναν πρωτόλειο έργο του στο καφενείο της κυράς Σοφίας στο Κάτω Αθαμάνιο. Κι εκείνο έμεινε εκεί και τον περίμενε υπομονετικά να επιστρέψει, σαν ένα τάμα κρεμασμένο σε θαυματουργή εικόνα του αγίου. Μοιάζει σαν να είναι μια οφειλή. Το έργο μου είναι γέννημα του γενέθλιου τόπου μου λέει. Κι αυτό είναι έναυσμα για την εξερεύνηση του τόπου.

Εδώ τραγουδούν τα Αθαμάνια όρη. Μοιάζει με θαύμα, αλλά ένα μοναχικό κίτρινο πλατανόφυλλο πάνω στο γυμνό κλαδί ή μια χούφτα κόκκινα φύλλα οξιάς έχουν τη δύναμη της πινελιάς σπουδαίου ζωγράφου. Λίμνη Πουρναρίου, Αραχθος, καταρράκτες, βρύσες με πέντε ή και εννιά κρουνοί, απίθανα δάση, απόλυτη επαφή με τη φύση, πέτρινα χωριά, το κόκκινο «Βασιλομονάστηρο» και οι άλλες στο χρώμα της ωχρής πέτρας εκκλησιές, ζωντανό νήμα με τις αναμνήσεις. Η διαδρομή από την Άρτα του κάμπου ως τα ψηλότερα χωριά, είναι αποκαλυπτική της ζωγραφικότητας και της μουσικότητας των βουνών. Όλα αυτά πάνω στα οποία ανταμώνουν τα ηπειρώτικα τραγούδια και η ζωγραφική του Βασίλη Σταύρου. Και τα δυο δεν σε παρακινούν να κάνεις άσκοπη όρεξη, αλλά να βυθιστείς όλο και πιο βαθιά στις σκέψεις και στο συναίσθημα. Όχι, σίγουρα δεν είναι λύπη αυτό που αισθάνεσαι, είναι συγκίνηση. Η συγκίνηση έχει μέσα της την κίνηση και η κίνηση την αλλαγή, το καινούργιο, τη ζωή δηλαδή.

Εδώ συμβαίνουν πράγματα και θάματα. Κι ένα από αυτά είναι το Αθαμανικό Κέντρο Τέχνης. Αλλιώς μιλά η ζωγραφική στον τόπο που γεννήθηκε. Να πάμε τον κόσμο εκεί που γίνονται πράγματα και όχι να πάμε τα πράγματα εκεί που υπάρχει κόσμος, σκέφτηκε ο Βασίλης Σταύρου. Κι όταν οι άνθρωποι ανεβαίνουν στο Κάτω Αθαμάνιο, σπουδάζουν τη φύση-μητέρα των έργων. Βλέπουν τα βουνά, τα δένδρα, τα γεφύρια, τα σπίτια, τα ζώα, πριν χαθούν στις εσωτερικές διαδρομές των ειδώλων τους πάνω στον καμβά ή το χαρτί, ζωγραφισμένα με απλά μολύβια, πιο πολύπλοκα χρώματα και ακόμη πιο σύνθετες τεχνικές όπως της δικής του επινόησης φωτοϋδρογραφία. Γιατί κι αυτά τα έργα δεν είναι τόσο απλά όσο οι εικόνες που πήρε μαζί του στο δισάκι του μαζί με το ψωμί ο ζωγράφος για το ταξίδι του. Έχουν μέσα και τις εμπειρίες του δρόμου, τα βιώματα του ταξιδιού. Κι αυτά είναι επιπλέον πλούτος στο πρώτο κομπόδεμα που τον εφοδίασε ο τόπος. Κι αυτά ο Βασίλης Σταύρου θέλει να τα προσφέρει στις επόμενες γενιές. Ας ακούσουμε το τραγούδι του...

Ο Νικόλας Γ. Μαστροπαύλος είναι δημοσιογράφος – πολιτισμολόγος.

II. Το Κάτω Αθαμάνιο

100 χρόνια πριν - μικρή πολιτισμική ιστορική αναδρομή

- 1914.** - Ελάχιστοι κάτοικοι κυρίως βοσκοί και γεωργοί διάσπαρτοι κατά οικογένειες στις τοποθεσίες Λυκοφούσι, Βαμβακού, Τσιάρες, Σκρομποτισκό κ.α.. Βασική κατοικία η καλύβα και το χαμόσπιτο. Περιοχή χωρίς αμαξιτή οδό, σχολείο και εκκλησία. Ο Γ. Τυρολόγος, (1881 – 1938), δημιούργησε το χάνι Τυρολόγου στη θέση Βαμβακού. Λειτουργία υδρόμυλου στη θέση Κούλια..
- 1922.** - Προσωρινό σχολείο σε ανοιχτή καλύβα (κιόσκι) στη θέση Τσιπρέϊκα.
- 1924.** - Παραχώρηση χώρου και δημιουργία προσωρινού σχολείου στο Χάνι Τυρολόγου, (πληρωμή του δασκάλου με αγροτικά προϊόντα).
- 1926.** - Ανέγερση εκκλησίας Αγίου Χαραλάμπους και μόνιμου δημοτικού σχολείου στο Σκρομποτισκό. Αμαξιτή οδός από Άρτα μέχρι χάνι Τυρολόγου.
- 1930.** - Ανέγερση εκκλησίας Αγίου Γεωργίου στην Αγορασιά.
- 1936.** - Δημοτικό σχολείο στην Αγορασιά. Έναρξη κατασκευής αμαξιτής οδού από χάνι Τυρολόγου μέχρι Βουργαρέλι.
- 1943.** - Γερμανική κατοχή- εμπρησμοί, πλήρης καταστροφή στο Χάνι Τυρολόγου.
- 1950.** - Λειτουργία δύο Δημοτικών σχολείων. Μαθητές 150. Λαϊκά πανηγύρια.
- 1960.** - Λειτουργία τριών δημοτικών σχολείων. Μαθητές 170. Μετανάστευση.
- 1965.** - Λειτουργία τεσσάρων δημοτικών σχολείων. Μαθητές 180.
- 1970.** - Αστυφιλία, μείωση πληθυσμού. Πολιτισμική παρακμή.
- 2012.** - Ίδρυση του Αθαμανικού Κέντρου Τέχνης στη θέση Άγιος Γεώργιος (Βαμβακού).
- 2013.** - Λειτουργεί ξανά το Δημοτικό σχολείο Αγ. Χαραλάμπους. Μαθητές 6
- 2014.** - Απόφαση ίδρυσης πολυχώρου Τέχνης στη θέση χάνι Τυρολόγου.

Η θέση Βαμβακού -Τυρολόγου 1960 / 2010

Η θέση Αγ. Γεώργιος 1967 / 2012

Η θέση Βαμβακού -Τυρολόγου –Τσιρκέϊκα 1980 / 2012

Το Κάτω Αθαμάνιο 2013

III. Το Αθαμανικό Κέντρο Τέχνης – η ίδρυση

Το **ΑΘΑΜΑΝΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ΤΕΧΝΗΣ** είναι μια αστική μη κερδοσκοπική καλλιτεχνική εταιρία, η οποία στοχεύει στην ανάπτυξη των τεχνών και ιδίως των εικαστικών τεχνών στην ευρύτερη περιοχή των Τζουμέρκων.

Ιδρύθηκε τον Αύγουστο του 2012 στο Κάτω Αθαμάνιο της Άρτας, με πρωτοβουλία του εικαστικού καλλιτέχνη Βασίλη Σταύρου. Βασίζεται σε μια ιδέα του καλλιτέχνη με σκοπό τη δημιουργία ενός **Πολυχώρου Τέχνης στη φύση** και ιδιαίτερα στο μικρό αυτό χωριό της Ηπείρου, ώστε να συμβάλλει στην ποιότητα ζωής, στην αύξηση ενδιαφέροντος για τον τόπο, στην αύξηση και τη βιωσιμότητα του τουρισμού, στον καλλιτεχνικό τουρισμό, στον εκπαιδευτικό τουρισμό και να δημιουργηθεί με το χρόνο ένας άξονας πολιτισμού στην περιοχή. Η δημιουργία Πολυχώρου Τέχνης στο Κάτω Αθαμάνιο δεν είναι πολυτέλεια αλλά

συνεισφορά στον πολιτισμό. Θα αποτελεί σχολείο πολιτιστικής, καλλιτεχνικής, αισθητικής παιδείας και ψυχαγωγίας και **σημείο αναφοράς στο φτωχό σύγχρονο πολιτισμικό χάρτη της περιοχής.**

IV. Η ανάγκη δημιουργίας Πολυχώρου Τέχνης

Έχει παρατηρηθεί ότι ο σχεδιασμός προγραμμάτων στην πατρίδα μας για τον πολιτισμό, επικεντρώνεται κυρίως στη διαφύλαξη και συντήρηση της παλαιότερης πολιτιστικής μας κληρονομιάς, σε αρχαιολογικά και λαογραφικά μουσεία, αρχαιολογικούς χώρους και αναστηλώσεις παλαιών κτιρίων. Στον τόπο μας τα παλαιά κτίρια που ανακαινίζονται δεν εξυπηρετούν πλέον τις

ανάγκες της σύγχρονης τέχνης. Οι σωστά σχεδιασμένοι χώροι σύγχρονης τέχνης στην Ελλάδα βρίσκονται σε μεγαλουπόλεις, είναι ελάχιστοι κι αυτοί καμωμένοι με ιδιωτική πρωτοβουλία. Οι σύγχρονες πολιτισμικές ανάγκες, απαιτούν σχεδιασμό χώρων με καινοτόμες ιδέες και προτάσεις, που να εντάσσονται στις πολιτισμικές ανάγκες της κοινωνίας του 21^{ου} αιώνα και να στοχεύουν σε μεικτές καλλιτεχνικές δράσεις, ώστε να έχουμε:

1. *κίνητρα για την ενασχόληση των νέων με τον πολιτισμό,*
2. *ανάπτυξη της καλλιτεχνικής παιδείας και*
3. *ανάπτυξη του λεγόμενου πολιτισμικού τουρισμού σε συνδυασμό με τα λαϊκά μνημεία και τα μνημεία της φύσης.*

Για να δημιουργηθεί μια πολιτισμική ανάπτυξη τέτοιου είδους στην περιοχή μας αλλά και στην ευρύτερη περιοχή της Ηπείρου, μέσα από τη σύγχρονη τέχνη, είναι αναγκαία η δημιουργία Πολυχώρου τέχνης. Εξ άλλου το Αθαμανικό Κέντρο Τέχνης διαθέτει μία αξιόλογη συλλογή έργων τέχνης, η οποία πρέπει πρωτίστως να διαφυλαχτεί και να αναδειχτεί, στα πλαίσια της προστασίας της σύγχρονης πνευματικής δημιουργίας.

Η καινοτομία της πρότασης και η πρόκληση βρίσκεται στο γεγονός ότι ένας Πολυχώρος Τέχνης μέσα στη φύση θα συμβάλει στον πολιτισμό της περιοχής και κυρίως στην καλύτερη αντίληψη της έννοιας και του ρόλου της τέχνης μέσα από πολλαπλές, καλλιτεχνικές δραστηριότητες όπως:

- *Οι εκθέσεις έργων τέχνης, που απαιτούν μεγάλες επιφάνειες και ανοιχτούς χώρους.*
- *Η ανάπτυξη των Τεχνών στη φύση με σκηνικό το φυσικό περιβάλλον (εικαστική και οπτικοακουστική έκφραση, θεατρική και μουσική αναζήτηση κ.ά.).*
- *Η χρήση υλικών της φύσης για καλλιτεχνικές δημιουργίες, καθότι η φύση αποτέλεσε και αποτελεί πηγή έμπνευσης για τους καλλιτέχνες.*
- *Οι «Εικαστικοί περίπατοι» για τη διδασκαλία της τέχνης και την ταυτόχρονη ανάδειξη της ομορφιάς της φύσης.*
- *Οι προβολές και διαλέξεις σε συνδυασμό με τη δυναμική του φυσικού τοπίου.*

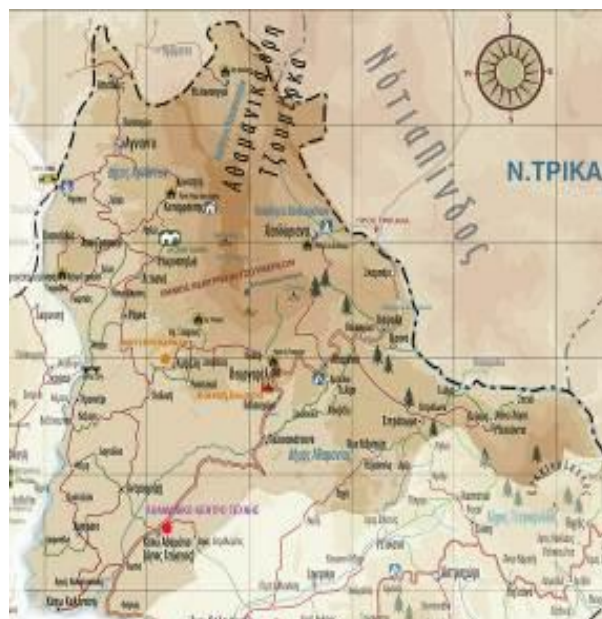
V. Η Τοποθεσία

Στην Ήπειρο* οι χώροι τέχνης βρίσκονται κυρίως σε αστικές ή ημιαστικές περιοχές και είναι συνήθως κτίρια παραδοσιακά όπου στεγάζονται και εκτίθενται τα έργα τέχνης. Σπανίζουν οι αίθουσες που να εξυπηρετούν την ανάπτυξη της σύγχρονης καλλιτεχνικής έκφρασης.

Δεν είναι τυχαίο που η προτεινόμενη θέση ανέγερσης της Πινακοθήκης – Πολυχώρου τέχνης είναι το Κάτω Αθαμάνιο της Άρτας, διότι είναι και η γενέτειρα του εικαστικού Βασίλη Σταύρου και όπως σημειώνει ο Ν. Μαστροπαύλος: «... **αλλιώς μιλά η ζωγραφική στον τόπο που γεννήθηκε**». Εξ άλλου ένας χώρος καμωμένος, σύμφωνα με τις σύγχρονες μουσειολογικές προδιαγραφές, θα μπορεί να αξιοποιεί τις επιπλέον δυνατότητες που προσφέρει ο ανοιχτός χώρος στη φύση.

Μουσεία σύγχρονης τέχνης στην Ήπειρο.

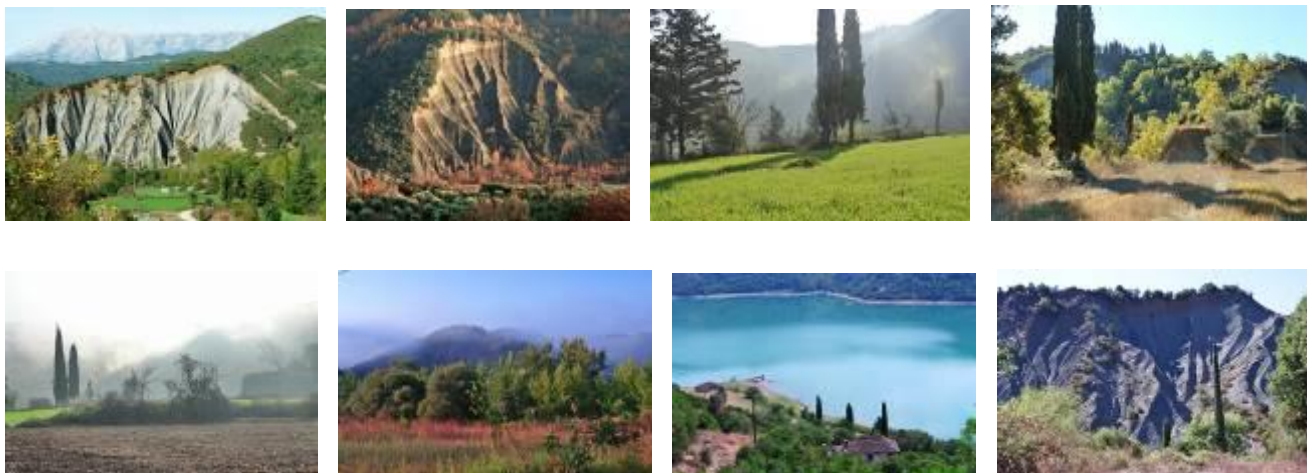
Αθαμανικό Κέντρο Τέχνης

***Τα μουσεία σύγχρονης τέχνης στην Ήπειρο**

1. Πινακοθήκη Αβέρωφ –Μέτσοβο Ιωαννίνων, συλλογή με 400 περ. εκθέματα
2. Μουσείο κέρινων ομοιωμάτων Βρέλλη –Ιωάννινα, συλλογή με 180 περ. εκθέματα
3. Πινακοθήκη χαρακτηριστικής –Ζίτσα Ιωαννίνων, συλλογή με 180 περ. εκθέματα
4. Μουσείο γλυπτικής Θ.Παπαγιάννη – Ελληνικό Ιωαννίνων, συλλογή με 180 περ. εκθέματα
5. Πινακοθήκη Κ.,Σπαρτιώτη –Πρέβεζα, μικρή ιδ. συλλογή
6. Αθαμανικό Κέντρο Τέχνης - Πολυχώρου -Πινακοθήκης,- συλλογή Σταύρου, με πάνω από 700 έργα τέχνης – βρίσκεται στη μελέτη
7. Πινακοθήκη Δήμου Ιωαννιτών, αξιόλογη συλλογή, με 500 περ. έργα
8. Δημοτική Πινακοθήκη Άρτας, «Γ.Μόραλης» –μικρή συλλογή

VI. Το φυσικό σκηνικό τέχνης

Τα τοπία του Κάτω Αθαμανίου αποτελούν ένα ασύγκριτο φυσικό ανοιχτό σκηνικό τέχνης, που αποτελείται από ατέλειωτα κομμάτια ιδιαίτερης χρωματικής ανεικονικής σύνθεσης, αλλά και απόλυτου νατουραλισμού. Γραμμές σκληρές, καθαρές και γραμμές εν χορώ στη σιγή της μουσικότητας του χώρου.. Είναι ένας τόπος με χρώματα της ζωής και της φθοράς.

•

VII. Οι δωρεές

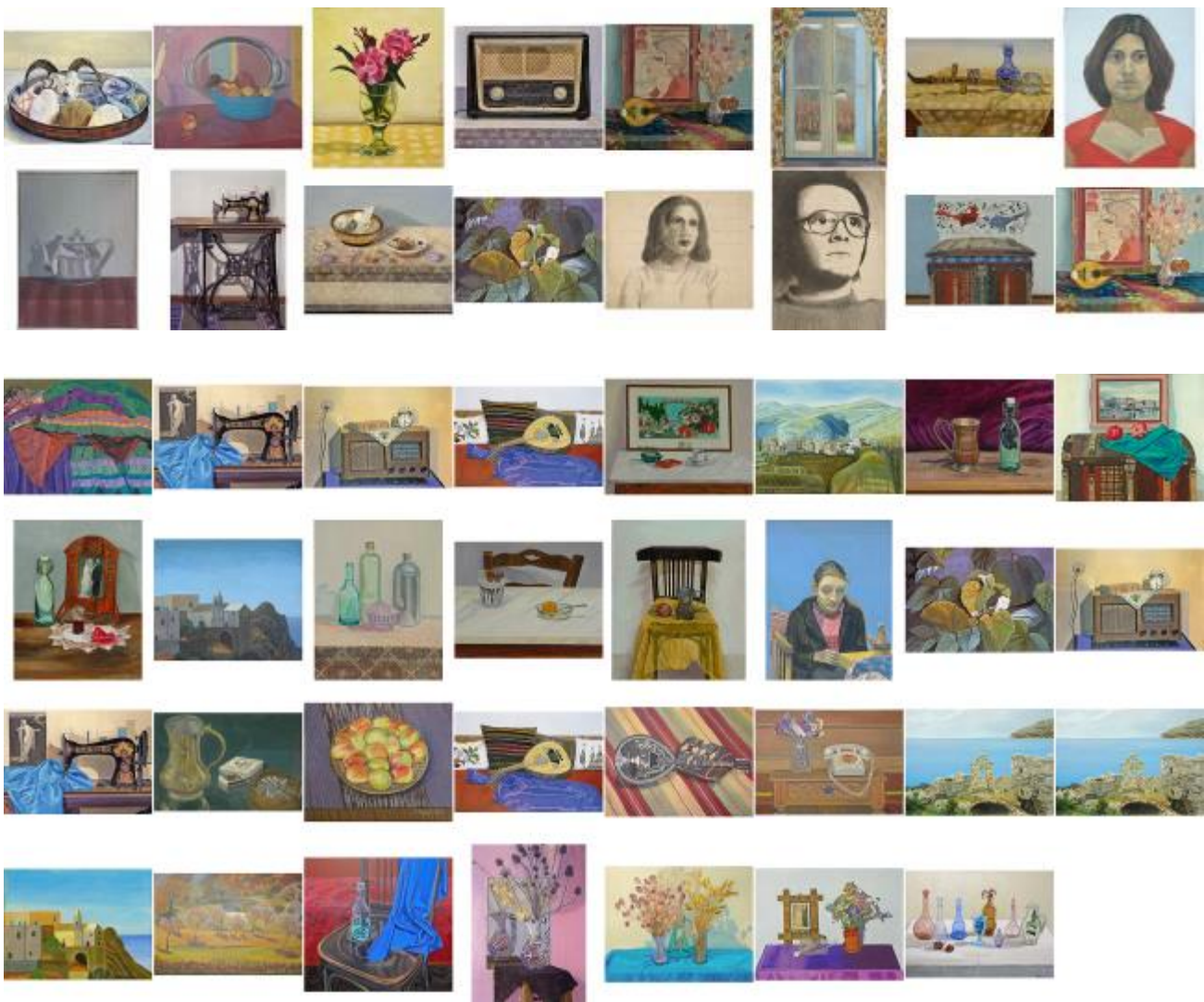
Για την δημιουργία του πολυχώρου παραχωρούνται δωρεάν από την οικογένεια του εικαστικού Βασίλη Σταύρου προς το Αθαμανικό Κέντρο Τέχνης :

- 1) Ένα Οικόπεδο 2000 τ.μ. στο Κάτω Αθαμάνιο, επί της Ε.Ο. Άρτας –Τρικάλων
- 2) Μία συλλογή από 500 περίπου έργα (ζωγραφική, σχέδια και χαρακτικά), δημιουργίες των καλλιτεχνών Βασίλη, Άννας και Σοφίας Σταύρου.
- 3) Μία συλλογή από 200 περίπου έργα χαρακτηριστικής Ελλήνων καλλιτεχνών, που ο Βασίλη Σταύρου συλλέγει από το 1970.
- 4) Φωτογραφίες και videos του εικαστικού Βασίλη Σταύρου.
- 5) Έπιπλα και αντικείμενα, (καβαλέτα, σκαπώ, εκμαγεία, κ.ά.), για την δημιουργία καλλιτεχνικού εργαστηρίου.
 - Επίσης παραχωρείται δωρεάν όλη η ξυλεία που απαιτείται για την κατασκευή του Πολυχώρου τέχνης από το Συνεταιρισμό δασών Αθαμανίου και Κάτω Αθαμανίου, με την υπ' αριθ. 24/24-11-2013 απόφαση της γενικής συνέλευσης του συνεταιρισμού.

VIII. Η συλλογή των ζωγραφικών έργων

Τα έργα ζωγραφικής, οι φωτογραφίες των οποίων επισυνάπτονται στον φάκελο, αποτελούν μέρος των έργων των καλλιτεχνών-δωρητών Βασίλη Σταύρου και της οικογένειάς του. Τα έργα αυτά θα εμπλουτίσουν την πινακοθήκη κατά την έναρξή της και στη συνέχεια θα παραχωρηθούν και άλλα έργα από τη συλλογή των καλλιτεχνών.

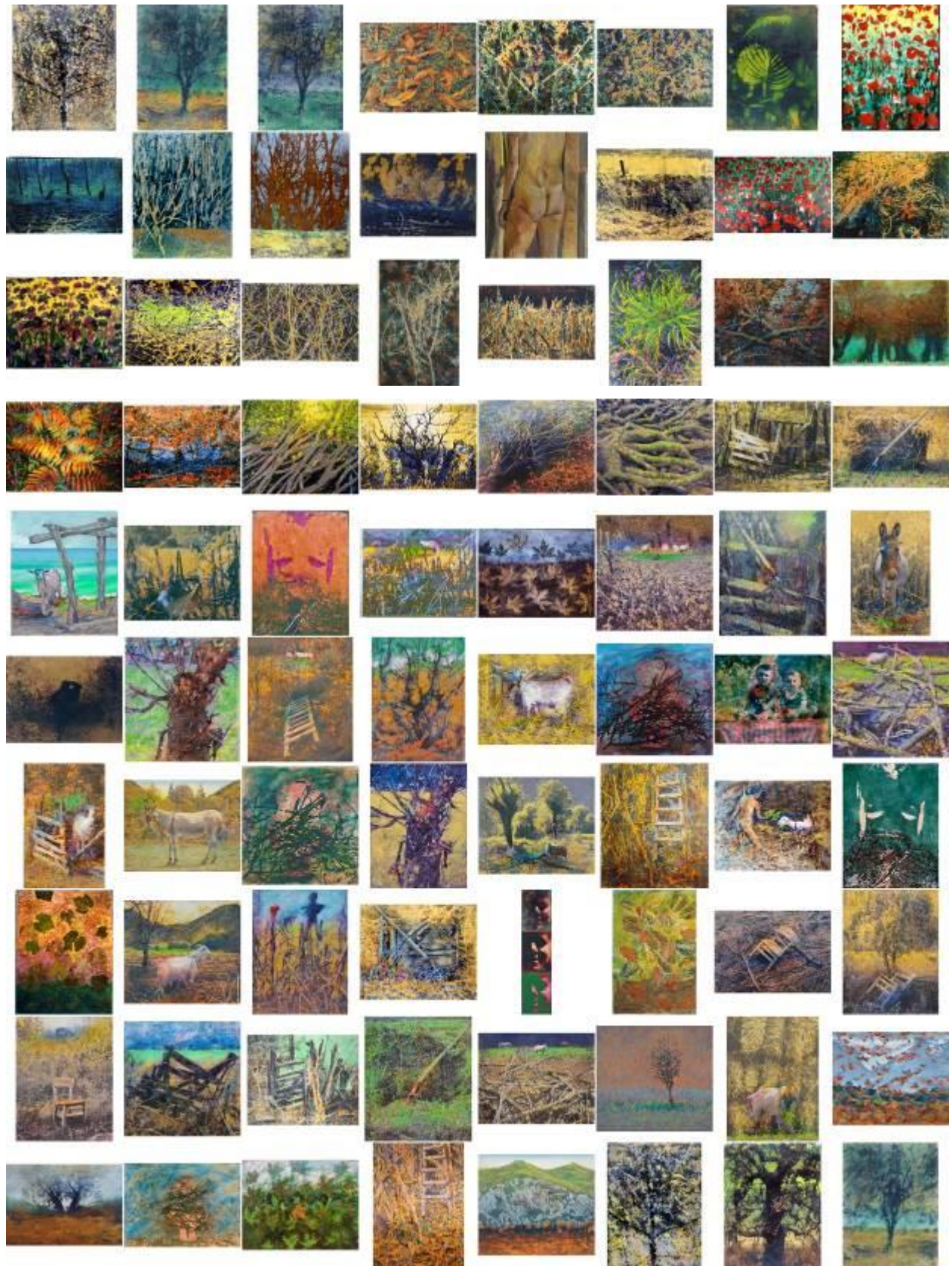
ANNA ΠΕΙΡΟΥΝΙΔΟΥ – ΣΤΑΥΡΟΥ ζωγραφική

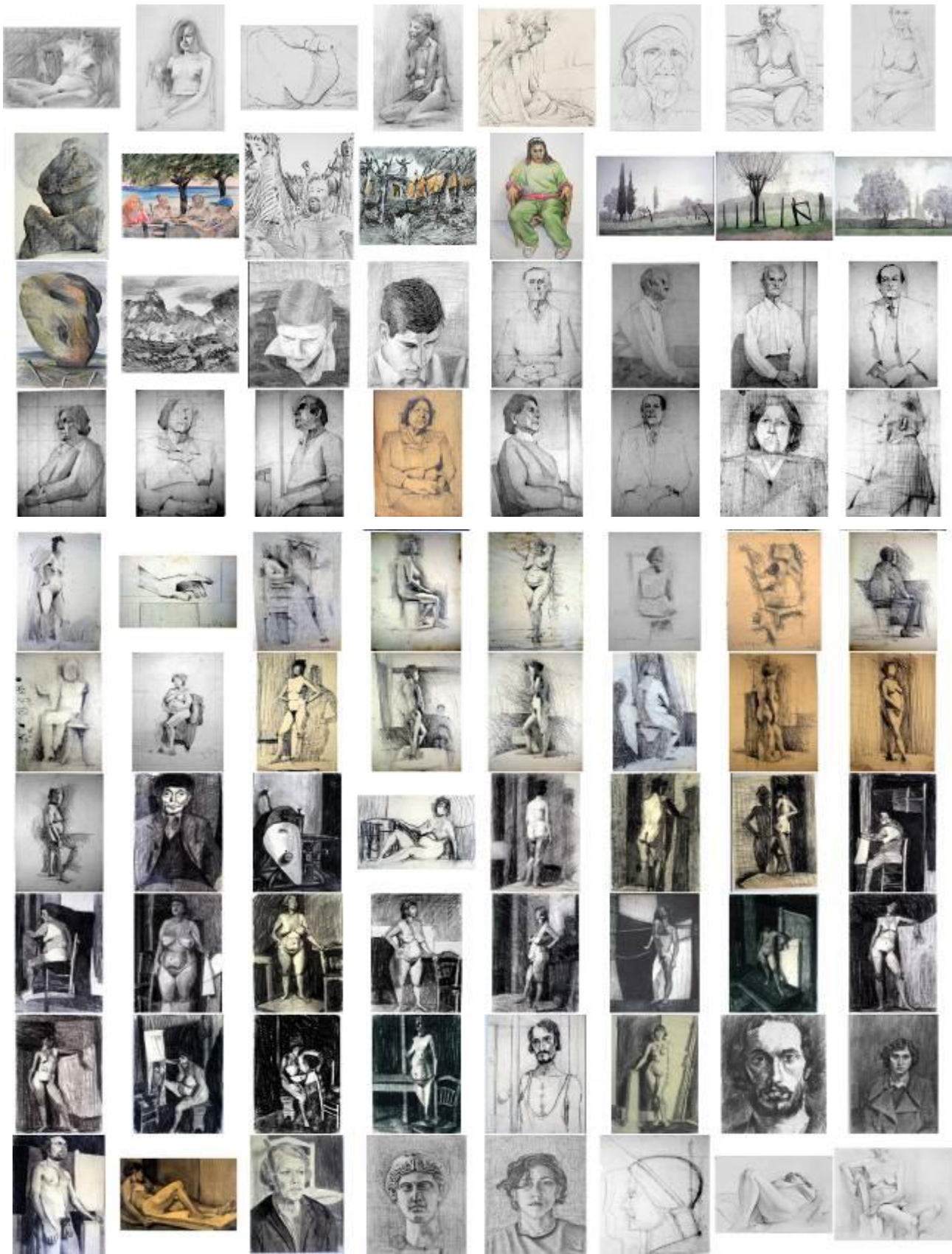
ΒΑΣΙΛΗΣ ΣΤΑΥΡΟΥ

ΒΑΣΙΛΗΣ ΣΤΑΥΡΟΥ

ΒΑΣΙΛΗΣ ΣΤΑΥΡΟΥ

ΙΧ. Η συλλογή των χαρακτηριστικών έργων

Η συλλογή των χαρακτηριστικών περιλαμβάνει έργα από το 1970 μέχρι σήμερα και τα περισσότερα είναι αυθεντικές μεταξοτυπίες 80 περίπου Ελλήνων καλλιτεχνών. Οι μεταξοτυπίες της συλλογής τυπώθηκαν όλες από το 1978 – 1995 στο καλλιτεχνικό εργαστήριο του Απόστολου Πειρουνίδη και του Βασίλη Σταύρου, με τη συνεργασία των καλλιτεχνών, αποτέλεσμα της οποίας είναι η δημιουργία της σημαντικής αυτής συλλογής, η οποία περιλαμβάνει αξιόλογα και σπάνια έργα.

ΑΚΡΙΘΑΚΗΣ Γ.

ΑΠΕΡΓΗΣ Α.

ΒΑΚΙΡΤΖΗΣ Γ

ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ Σ

ΓΕΡΟΣ Δ.

ΓΕΩΡΓΑΣ

ΓΚΙΚΑΣ Χ.

ΓΡΑΒΑΛΟΣ Π.

ΔΑΣΚΑΛΑΚΗΣ Σ.

ΕΓΓΟΝΟΠΟΥΛΟΣ Ν

ΔΡΟΥΓΚΑΣ Α

ΕΛΥΤΗΣ Ο.

ΖΟΥΜΠΟΥΛΑΚΗΣ Π.

ΖΟΥΝΗ Ο.

ΘΕΟΧΑΡΑΚΗΣ Ν.

ΘΕΟΦΥΛΑΚΤΟΠΟΥΛΟΣ Μ.

ΙΩΑΝΝΟΥ Γ.

ΚΑΖΑΚΟΣ Β.

ΚΑΛΑΜΑΡΑΣ Δ.

ΚΑΝΑΚΑΚΗΣ Λ.

ΚΑΝΙΑΡΗΣ Β.

ΚΑΡΑΒΟΥΖΗΣ Σ.

ΚΑΡΑΣ Χ.

ΚΕΣΣΑΝΛΗΣ Ν.

ΚΟΚΚΙΝΙΔΗΣ Δ.

ΚΟΥΖΟΥΝΗΣ Ε.

ΚΟΥΛΕΝΤΙΑΝΟΣ Κ.

ΚΟΥΚΟΣ Δ.

ΛΑΖΟΓΚΑΣ Γ.

ΛΑΜΠΕΡΤ

ΜΑΚΡΟΥΛΑΚΗΣ

ΜΑΛΑΜΟΣ Κ.

ΜΑΝΩΛΙΔΗΣ

ΜΙΝΑΣ

ΜΑΥΡΟΙΔΗΣ

ΜΟΡΑΛΗΣ Γ.

ΜΠΟΤΣΟΓΛΟΥ Χ.

ΜΠΟΥΤΕΑΣ Γ.

ΠΑΝΙΑΡΑΣ Κ.

ΠΑΠΑΖΟΓΛΟΥ Α.

ΜΥΤΑΡΑΣ Δ.

ΝΙΚΟΛΑΟΥ Ν.

ΠΑΤΡΑΣΚΙΔΗΣ Λ.

ΠΑΥΛΟΣ

ΠΕΙΡΟΥΝΙΔΗΣ Α.

ΠΡΕΚΑΣ Π.

ΡΩΜΑΝΟΥ Χ.

ΣΑΜΙΟΣ Π.

ΣΑΚΕΛΛΙΩΝ Δ.

ΣΑΡΑΚΑΤΣΙΑΝΟΣ Χ.

ΣΕΜΕΡΤΖΙΔΗΣ Β.

ΣΠΕΡΑΤΖΑΣ Β.

ΣΕΜΙΤΕΚΟΛΟ Γ.

ΣΙΚΕΛΙΩΤΗΣ Γ.

ΣΟΡΟΓΚΑΣ Σ,

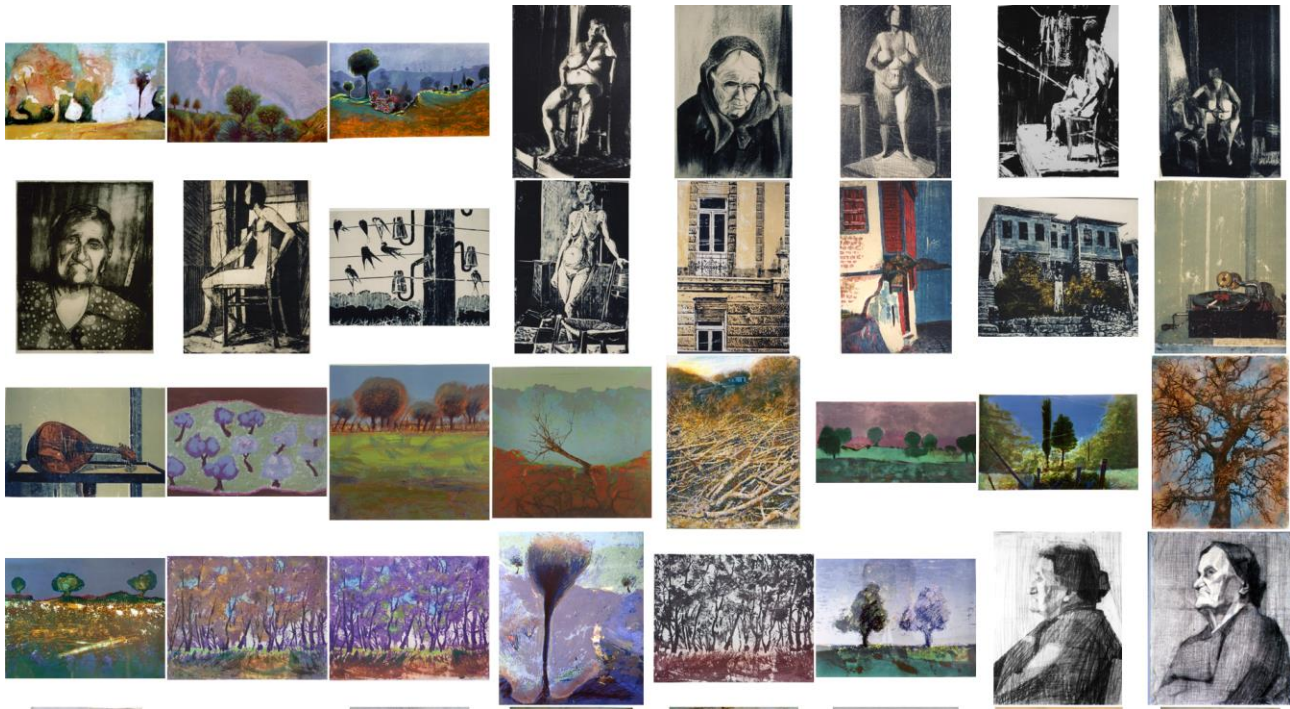
ΣΠΕΡΑΤΖΑΣ Β.

ΣΠΥΡΟΠΟΥΛΟΣ Γ.

ΣΤΑΥΡΟΥ Β. *χαρακτικά*

ΤΑΣΣΟΣ

ΤΕΤΣΗΣ Π.

ΤΣΑΡΟΥΧΗΣ Γ.

ΤΣΙΟΥΡΗΣ Γ.

ΦΑΣΙΑΝΟΣ Α.

ΤΣΟΚΛΗΣ Γ.

ΧΑΡΟΣ Μ.

ΧΟΥΛΙΑΡΑΣ Ν.

ΨΥΧΟΠΑΙΔΗΣ Γ.

Χ. Ο εικαστικός Βασίλης Σταύρου

Ο Βασίλης Σταύρου (ή **Σταύρος**) γεννήθηκε στο Κάτω Αθαμάνιο της Άρτας το 1951. Σε ηλικία 15 ετών δημιουργεί τα πρώτα του νεανικά έργα ,σχέδια και σπουδές τοπίων εκ του φυσικού. Στην Άρτα, συναντά τον ζωγράφο και μουσικό Αλέκο Μπούρα απ' την Πρέβεζα και παίρνει τα πρώτα μαθήματα ζωγραφικής. Το 1969 μετακομίζει στην Αθήνα .Εισάγεται στην Αν. Σχολή .Καλών Τεχνών .Διδάσκεται σχέδιο και ζωγραφική απ' τους δασκάλους Ν.Νικολάου και Λ.Κανακάκη. Στη

σχολή συναντά τον συμπατριώτη του ζωγράφο και δάσκαλο Γ.Μόραλη, ο οποίος γνώρισε τη δουλειά του κι ενδιαφέρθηκε ιδιαίτερα γι'αυτήν. Συνεχίζει με κρατική υποτροφία. Μαθαίνει τεχνικές χαρακτηριστικές με τον Κ.Γραμματόπουλο και προσλαμβάνεται ως βοηθός στο ατελιέ του.. Το 1972 έρχεται σε ρήξη με τον δάσκαλό του για θέματα τέχνης, χάνει την υποτροφία του και συνεχίζει τη ζωγραφική του με τη στήριξη του Γιάννη Μόραλη. μελετά την αγιογραφία ,τη μουσική και τη φωτογραφία. Αποφοιτά το 1974 με δύο επαινούς στη χαλκογραφία. Το 1977 αρχίζει να μελετά την καλλιτεχνική μεταξοτυπία (serigraphie). Μαζί με τον Απ.Πειρουνίδη ιδρύει ειδικό εργαστήριο το οποίο λειτούργησε μέχρι το 1994. Συνεργάστηκε με γνωστούς καλλιτέχνες όπως ο Γκίκας, ο Τσαρούχης, ο Νικολάου, ο Μόραλης ο Σπυρόπουλος,ο Κεσσανλής, ο Τέτσης κ.ά. για την δημιουργία καλλιτεχνικών μεταξοτυπιών. Το 1994 ιδρύει το "Εικαστικό Εργαστήριο" όπου δίδαξε το σχέδιο και τη ζωγραφική μέχρι το 2006. Από το 1993 μέχρι το 2009 εφαρμόζει στη ζωγραφική μία δική του τεχνική, τη *φωτοϋδρογραφία*, με ακριλικά γαλακτώματα, τέμπερες, σκόνες και κάρβουνο. Επιστρέφει το 2010 στη γενέτειρά του και ιδρύει το Αθαμανικό Κέντρο Τέχνης, και σηματοδοτεί έτσι μία νέα θεώρηση των καλλιτεχνικών πραγμάτων για τον ίδιο αλλά και τον τόπο.

Εκθέσεις έργων:

- 1972- Αίθουσα «τέχνη» Θεσσαλονίκη (σπουδαστική).
- 1986- Biennale χαρακτικής, Fredrikstand Νορβηγίας.
- 1987- Πανελλήνια έκθεση, Ο.Λ.Π. Πειραιάς.
- 1991- Γκαλερί «Χρυσόθεμις» Αθήνα, (**ατομική έκθεση**).
- 1993- 1e internat. Graphic biennale ,Maastricht Ολλανδίας.
- 1994- Triennale χαρακτικής, Chamelieres Γαλλία.
- 1997- Ηπειρώτες καλλιτέχνες, Ζάππειο Μέγαρο-Αθήνα.
- 2000- Έκθεση χαρακτικής, - πινακοθήκη Πιερίδη-Αθήνα.(ομαδική).
- 2001- Αίθουσα «Σκουφάς» Άρτα, (**ατομική έκθεση**).
- 2003- «Εικαστικός Κύκλος» χώρος τέχνης, Αθήνα, (**ατομική έκθεση-κατάλογος**).
 - Πνευματικό κέντρο Ιωαννιτών, (**ατομική έκθεση**).
- 2006 -Πνευματικό κέντρο Πέρδικας- Θεσπρωτίας,(**ατομική έκθεση**).

- Έκθεση Ηπειρωτών καλλιτεχνών, Ζωσιμαία Ακαδημία ,Γιάννενα .
- Έκθεση Ηπειρωτών καλλιτεχνών, «Ιανός» ,Αθήνα.
- 2007- «Εικαστικός Κύκλος»- Χώρος Τέχνης, Αθήνα, (ατομική έκθεση-κατάλογος).
 - ΚΩΣ. "Ιπποκράτεια 2007" αίθουσα "Θαλασσινός", (ατομική έκθεση).
 - Γκαλερί "ΑΜΥΜΩΝΗ" -Γιάννενα, (ατομική έκθεση).
- 2008- Αρχαιολογικό. Μουσείο Ἄρτας- **Θ.Παπαγιάννης - Β.Σταύρου.**
- 2009 –Ζωσιμαία Ακαδημία Ιωαννίνων –«**αναδρομή 1968-2009**» ατομική αναδρομική έκθεση.- κατάλογος.
 - Πανελλήνια έκθεση. χαρακτηριστικής, Αθήνα. & Θεσσαλονίκη
- 2010- “chrysothemis” gallery **ατομική έκθεση** ζωγραφικής,
 - Δημοτική Πινακοθήκη Κέρκυρας –«**μικρή αναδρομική**»-κατάλογος.

Κείμενα -δημοσιεύσεις

- ΕΡΤ 1981–«*Περισκόπιο*» η Ελληνική χαρακτηριστική.
- **Χρυσάνθος Χρήστου:** 1989, «*Ελληνική χαρακτηριστική*»,έκδ Ιονική Τράπεζα.
- **Χ..Χρήστου** 1999, «*η ζωγραφική του Βασίλη Σταύρου*», (κατάλογος έκθεσης)
- **,Μπία Παπαδοπούλου** 2003 «*Το μεγαλείο του ασήμαντου*» (κατάλογος έκθεσης).
- **ΕΡΑ 3**, Γ.Χρονάς ,Μάρτιος 2003, “Ξενοδοχείο Βαλκάνια”
- **ΕΡΑ 4** 30/1/.2003,συνέντευξη Αγνή Στρομπούλη..
- Περ.”**Άπειρος Χώρα** Μάρ.2003
- **ΕΡΑ3**, Γ. Χρονάς ,Συνέντευξη Φεβρ.2007
- **Αθηνά Σχινά** 2007, «Φωτοτροπικό απείκασμα » (κατάλογος-παρουσίαση. έκθεσης)-
- **Παναγιώτης Νούτσος** 2007, «Εικαστικός Κύκλος»- «το βλέμμα του ζώου »-παρουσίαση έκθεσης
- **.Π. Νούτσος** ““Ο,τι έχει προηγηθεί, μπορεί και να μας καθορίζει”, “Νέοι αγώνες”Ηπείρου.
- περ. “**Οδός Πανός**” 2007 τεύχος 137,(Ιωάννα Ασμάνη)
- περ.”**Μανδραγόρας**” 2007 τεύχος 36 .Κ.Κρεμμύδας
- **ΑρταTV** Μάρτης 2007 “αποχρώσεις”, συνέντευξη Αντα Καραβασίλη
- “**Αννα Δερέκα** εφημ. “**Νέοι Αγώνες**” Ηπείρου, συνέντευξη 6/11,14/11/2007.
- **Θάνος Χρήστου** ,Μάρτης 2008,“Αρτα ,”**Θ.Παπαγιάννης - Β.Σταύρου**” ,παρουσίαση έκθεσης
- “**Άγγελος Πανάγου**, “Το βλέμμα του ζώου “ντοκιμαντέρ 2008
- **Π. Νούτσος**“**Προστρίψεις**”2008 εκδόσεις “Ελληνικά γράμματα”
- **Θάνος Χρήστου** 2009 “αναδρομή 1968-2009” Ακαδημία Ιωαννίνων - παρουσίαση έκθεσης
- **Π. Νούτσος** 2009 “ αναδρομή 1968-2009” Ακαδημία Ιωαννίνων.- παρουσίαση έκθεσης
- εφ.”**Το Βήμα**” Ν.Μαστροπαύλος 2009 “Το Ηπειρώτικο τραγούδι του Β.Σταύρου”-(κατάλογος έκθεσης).
- **Ελένη Μάργαρη** “βίωμα-σκέψη-τεχνική”2009-κατάλογος έκθεσης.
- **Χρισ.Βούλγαρη**, περ.”Επιλογές” τ.66.
- Περ. “**Μανδραγόρας**” τ.41. Κ.Κρεμμύδας
- **Μαρία Μελέντη** –Κέρκυρα-2010-Κατάλογος έκθεσης.

XI. Κριτικές και αναλύσεις για το έργο του Βασίλη Σταύρου

1. Φεστιβάλ Θεσσαλονίκης - Πανόραμα Ελληνικού Κινηματογράφου 2008

Το βλέμμα του ζώου / Άγγελος Πανάγου

Ο ζωγράφος **Βασίλης Σταύρου**, την ώρα της δουλειάς, ταξιδεύει νοερά στους τόπους καταγωγής των εικόνων του. Η ταινία δεν αναλύει την τεχνική της δουλειάς του (μια σύνθεση ζωγραφικής και φωτογραφίας) αλλά προσπαθεί να εκφράσει την εσωτερική διαδρομή των εικόνων του, από τον τόπο καταγωγής τους, το μικρό ηπειρώτικο χωριό όπου μεγάλωσε ο Σταύρου, ως τον τελικό πίνακα. Τα κείμενα είναι σημειώσεις του

ίδιου του καλλιτέχνη, αναμεμιγμένες με αποσπάσματα από ένα παλιό ημερολόγιο του παππού του που γράφτηκε από το 1922 έως το 1937. Ενώ ο παππούς στο ημερολόγιό του αναφέρεται διαρκώς στη σκληρή μάχη με τη φύση για τη συνέχιση της ζωής, στον καλλιτέχνη η μάχη αυτή δίνεται για την ακριβέστερη καταγραφή πάνω στον καμβά των πρωταρχικών αυτών εικόνων που τον συνοδεύουν κατά την ώρα της δουλειάς του· εικόνες στις οποίες πρωταγωνιστεί το «**βλέμμα του ζώου**».

Σκηνοθεσία : Άγγελος Πανάγου -2008

2. ΙΩANNA ΑΣΜΑΝΗ* Περιοδικό «Οδός Πανός»- Φεβ.-2007

Μου είπαν παλιά –παλιά, ότι είμαστε χριστιανοί από το DNA μας. Γιατί λέει η μάνα μου ήτανε χριστιανή και γιατί ο προπάππος της ήτανε χριστιανός και πάει λέγοντας. Έτσι από το πρωί μέχρι το βράδυ μας, και ως το πρωί πάλι ,μιλάει και ικετεύει μέσα μας ένας Χριστιανός. Και εγώ τσεκάρισα ότι είναι μέσα μου ένας Χριστιανός Ορθόδοξος που ικετεύει το Θεό χριστιανικά και ορθόδοξα (Χριστούγεννα, Πρωτοχρονιές, Φώτα, και κλαίει τη σταύρωση του Χριστού και μετά πάλι ανορθώνεται και χαίρεται την ανάστασή του. Και της Παναγιάς τον Δεκαπενταύγουστο, θέλει να πάει στην Παναγία της Τήνου για προσκύνημα). Εμένα η χριστιανικότητά μου είναι θολή, αλλά ο παππούς μου και ο προπάππος μου, π.χ., μιλάνε μέσα μου σαφώς χριστιανικά. Έτσι δεν μπορώ να τους ξεφύγω. Το ίδιο κι ο Βασίλης ο Σταύρου που πήγα να δω την έκθεσή του, έτσι αισθάνεται. Γιατί για ποιο λόγο να μιλάει ο παππούς του για τα κακοτράχαλα ηπειρώτικα βουνά και κορφοβούνια, τα ξερά λιβάδια μέσα στο φιλμ που του κάνανε. Το πολύ ωραίο που στη bade snooze, δηλαδή τον ήχο και τα λόγια, υπάρχει διαβασμένη μια παλιά-παλιά γραφή του παππού του, που εγώ έκανα

λάθος και νόμισα ότι ήταν δικά του λόγια (δηλαδή του Βασίλη) και δικά του νοήματα. Η έκθεσή του με τα ζώα (αρνιά, αρνάκια, γαϊδάροι ,κότες) θα είχε τη μισή αξία, μά το Θεό, χωρίς αυτή τη διήγηση που ερχότανε από μακριά και τη βάψανε με χρώματα πιο παλιάς ξεχασμένης εποχής και του δώσανε το γιατί και το διότι. Σ' αυτό το φιλμ υπήρχε σε αντίστιξη με τη φωνή, αυτός ο ίδιος ο Βασίλης ο Σταύρου στο πανί, να κρατάει μια άσπρη νεαρή κατσικά, από μια τριχιά και να την πηγαίνει περίπατο, σ' αυτά τα άβολα και τραχιά μέρη, όπως θα πήγαινε ένα σκυλάκι. Στο φιλμ που είναι περιγραφικό συναντάει αφημένα καθίσματα κάτω από δέντρα που κάποιιοι καθήσανε, σκάλες που στέκουν όρθιες, στερεωμένες σε δέντρα που κάποτε βοήθησαν να κλαδευτούν,- παλιά παρατημένα εργαλεία (και αυτά γίνηκαν πίνακες).

Ο παππούς που τότε λέγανε Τυρολόγο, μίλαγε τα λόγια ,όχι βέβαια αυτός ο ίδιος, - τα μεταχειρίστηκαν-που εγώ έπεσα έξω κοιτώντας τις ζωγραφικές και βλέποντας συγχρόνως το φιλμ και νόμισα ότι ήταν του Βασίλη διήγηση και είπα, κοίταξε, μιλάει ότι είχε τόσο κοπάδι και μετά το `χασε και ότι το σπίτι του, που το `χτισε εκεί πάνω σε κυριολεκτικά κακοτράχαλη πλαγιά, έχασε από την υγρασία και τον αέρα τη στέγη του και θα `πρεπε να την ξανακάνει να μην βρέχει το νερό μέσα στο δωμάτιο .Μου φάνηκε λοιπόν παλαιόκοπος ο Βασίλης και είπα, ά στο καλό-αυτή την παλιά εποχή πάει να πουλήσει-πολλή φιλολογία

Και πάλι έπρεπε να του το συγχωρήσω, αν αμέσως συνειδητοποιούσα ότι και αυτός ήτανε Ηπειρώτης από την Άρτα .Και την αγάπη που έχουν οι Ηπειρώτες για την επιστροφή (οπωσδήποτε) στον τόπο τους! Και αν τα λόγια του παππού του (τότε λέγανε Γ.Τυρολόγο,1880-1938).Το 1938 πέθανε, για να καταλάβεις (έστω και μερικώς) το πώς ζήσανε εκεί πάνω. Είναι γραφή από ψυχής-και με τα ωραία γράμματα από πένα .Κρατάω την ορθογραφία:

«Από τας 23 Νοεμβρίου το έτος 1924 μέχρι τας 2 Φεβρουαρίου το έτος 1925,έκμε μεγάλην ξηρασίαν .Εις όλο αυτό το διάστημα είχε βορράν που φύσαγε ,ο τόπος έγινε κουρνιαχτός, έβαλαν φωτιά ο κόσμος κι έκαιγε και έκανε καψάλες, τον Ιανουάριον τα ποτάμια έστεψαν, οι μύλοι δεν άλεθαν, σταμάτησαν.Τα πράματα (=τα`αρνιά κ.λ.π.) βέλαζαν για νερό»-γραφή του παππού του καλλιτέχνη. Αυτό γράφεται μέσα στο βιβλίο που το έγραψαν με τίτλο :Βασίλης Σταύρου (ζωγραφική) Το Βλέμμα του ζώου

Έχουμε και τώρα μια τέτοια καιρική κατάσταση ,παρόμοια,. Και τη βιώνουμε σήμερα (άρα επίκαιρο πάει να είναι). Αυτό το βιβλίο του λοιπόν είναι πολύ καλό. Και θα `λεγα υπόδειγμα για βιβλίο ζωγράφου. Πρώτα-πρώτα αν θές να ξέρεις είναι διπλό, Ελληνικό-Αγγλικό και το σχόλιο είναι από την Αθηνά τη Σχινά, που πολλοί καλλιτέχνες θα θέλανε και θα παρακαλάγανε να τους γράψει (γειά σου Αθηνά Σχινά, εγω έχω την καλή συνκυρία στον παλιό Ζυγό. Είναι από αυτούς που `χουνε την τύχη). Και αποδέχτηκα ότι, όσο περνάει ο καιρός, ένας ευαίσθητος και σοβαρός επαγγελματίας στη δουλειά του γίνεται όλο και καλύτερος και τελειότερος (χάρηκα Αθηνά και που σε είδα πρόσωπο με πρόσωπο).

Και οι δυο που είδα και μίλησαν παρόντες στα εγκαίνια του Βασίλη Σταύρου, η καθηγήτρια πια Αθηνά Σχινά και ο Πρύτανης του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων που με

φιλότιμο έκανε μια κριτική Ηπειρώτη-δεν είναι ο ίδιος νομίζω- και του ευχήθηκε και στο τέλος να `χει η έκθεση καλές πωλήσεις. Και οι δυο παρατήρησαν ,μίλησαν κάπου ότι είναι ρεαλιστής .Ρεαλιστής περισσότερο είναι όπως έφτιαξε το βιβλίο του, να δουλεύει σωστά και με φωτογραφίες και με επιλεγμένο γράψιμο. Και με εκείνες τις μικρές φωτογραφίες, τις πολλές στη σειρά, του εαυτού του, να ζωγραφίζει: μια καλοστημένη προσπάθεια να διπλασιάσει το γεγονός ότι ζωγραφίζει. Και στη ζωγραφική του με τις μικτές τεχνικές του σ' αυτό προσπαθεί να επιβεβαιωθεί. Νέος ακόμη είναι φυσικό. Αλλά φαίνεται και τετράγωνος στην οργάνωσή του:

“Έχει βρεί μια τεχνική, όλο την ίδια, στα έργα του (καλό και κακό, γιατί πάει σερί). Έχει ζωγραφίσει τα ζώα που τρυφεραίνουν τους ανθρώπους που τα κατέχουν! (αυτό είναι το θέμα και είναι συνεχές). Ο Πρύτανης είπε ότι ,κατόπιν του τελευταίου πίνακά του , προβλέπει ότι ο άνθρωπος που βάζει σε πίνακα πλάτη να ταΐζει μια κατσίκα, είναι το θέμα της επόμενης έκθεσής του. Γυμνός όπως τον είδα δίπλα στο χέρι μου όπως στεκόμουνα, δεν ήταν αποφασισμένος στο σχέδιο, όπως στα ζώα, που έφτιαξε (και τα γνωρίζει και τα νοιώθει.) .Εν πάσει περιπτώσει δεν τίθεται κανένα ζήτημα, ο Βασίλης λέει έχει βγάλει την Ανωτάτη Σχολή Καλών Τεχνών και είχε δασκάλους τον Νίκο Νικολάου και τον Λευτέρη Κανακάκη. Ωχώ αν δεν είχε μάθει σχέδιο και με αυστηρότητα. Αναρωτήθηκα όμως και εγώ όπως κι ο διπλανός μου, πως γίνηκε και τα ζώα ήταν σαν να του πόζαραν σταματημένα στη στάση τους την ενσταντανέ (στιγμιαία). Οι φωτογραφίες του βιβλίου καρέ-καρέ ήρθαν στο μυαλό μου και επιβεβαίωσαν την συμβολή της φωτογραφίας. Πρώτα το φιλμ και μετά η επεξεργασία της στον πίνακα (αυτό ήταν η mix δουλειά του). Και όμως η αναπνοή αυτών των πινάκων ήταν όπως θα τα έβλεπε ο παππούς του, κάνοντας γύρω με το κοπαδάκι του, που αναφέρει σε άλλη μεριά της γραφής του ,οτι κατείχε και του λιγόστευε , ή χάθηκε με την ξηρασία (νερό δεν είχαν ούτε γρασίδι!). Ο Βασίλης Σταύρου λοιπόν είναι ένας ρεαλιστής που βλέπει προς τα πίσω; Ή σάματις βλέπει πως τα μπρός;

Για να καθορίσουμε το ρεαλισμό και το επιβεβλημένο ΤΩΡΑ του, οι Αμερικάνοι είχαν γράψει σε μια μελέτη τους που έπεσε στην αντίληψή μου, διαβάζοντας το American union μέσα: Ότι είχαν δώσει θέμα σε παιδιά του δημοτικού σχολείου να ζωγραφίσουν ένα κοτόπουλο, το ζωγράρισαν όπως το βλέπανε στο supermarket τυλιγμένο σε νάιλον με διπλωμένα ολόδια σε όλα ,φτερούγες ,ποδαράκια, χωρίς φτεράκια και μπιμπίκια. Αυτή τη φορά εννοούσε ο Πρύτανης που προφήτεψε ότι στην επόμενη έκθεσή του ο Βασίλης θα κάνει ανθρώπους. Όμως η έκθεση του Βασίλη έπιασε και θα πιάσει οικονομικά. Το έβλεπες από την παρουσία και καλοντυμένων και ανεβασμένων από προκοπή (φαινότανε) πατριωτών του, που ρουφούσανε και το φιλμ και τα έργα, με χαμογελαστή συγκίνηση. Ζήλεψα εγώ που για μερικές γενιές έχω χωριό μου την Αθήνα και χωριό δεν έχω να με υπερασπίσει. Και η ζωγραφική μου πλέον (τύχη καθαρή) επηρεάστηκε από την παραμονή μου σε μεγαλουπόλεις της Ευρώπης. Αυτήν την επί πλέον συγκίνηση δεν θα τη δω.

**(Η Ιωάννα Ασμάνη είναι ζωγράφος και θεωρητικός της τέχνης, κάτοικος Παρισιού)*

3. **ΕΛΕΝΗ ΜΑΡΓΑΡΗ** - *θεωρητικός και ιστορικός τέχνης.*
«Βίωμα-Σκέψη-Τεχνική»

«...Η συζήτηση με τον Βασίλη Σταύρου γύρω από το δικό του καλλιτεχνικό έργο δεν δίνει απάντηση σε κανένα ερώτημα, δεν προσφέρει εύκολες λύσεις σε όποιον επιθυμεί να μελετήσει τις δημιουργίες του, παρά το ότι δεν αποκρύπτει τίποτα για τη δουλειά του, τόσο σε τεχνικό όσο και σε αισθητικό επίπεδο. Συχνά, μάλιστα, ο ίδιος αποζητά την αμφισβήτηση και τη διαφωνία σαν αφορμές για σκέψη δημιουργική, προβληματισμό και σαν μέσο για να προσεγγισθεί ουσιαστικότερα και βαθύτερα η καλλιτεχνική δημιουργία εν γένει. Όποιος, λοιπόν, προσδοκά να λάβει μιαν εύκολη εξήγηση ή απάντηση, θα απογοητευθεί, καθώς το καλλιτεχνικό έργο του Βασίλη Σταύρου συνιστά έναν ξεχωριστό συνδυασμό προσωπικών βιωμάτων, πολύπλευρης αναζήτησης και βαθειάς γνώσης της ύλης και των τεχνικών του. ...

Το έργο τέχνης ολοκληρώνεται με την έκθεσή του στο βλέμμα, στις παρατηρήσεις και την αντίληψη του θεατή, με την υποβολή του στην ερμηνεία και την κρίση του κοινού. Καλλιτέχνες, ιστορικοί της τέχνης, τεχνοκριτικοί, φιλότεχνοι, ακόμη και αδαείς μπορούν να ταυτιστούν με τη μορφή, την τεχνική, τη σύνθεση, το περιεχόμενό του και να το διευρύνουν, να το εμπλουτίσουν, να του δώσουν νέες διαστάσεις... Η αναμέτρηση της δουλειάς του με το χρόνο και το θεατή δεν έχει ακόμη ολοκληρωθεί. Πιστεύω, όμως, ότι, όπως κατά τη φιλοτέχνηση των έργων εκείνων του Βασίλη Σταύρου, ενός συνδυασμού φωτογραφικής αποτύπωσης, μεταξοτυπικών μεθόδων και ζωγραφικής, το περιττό χρώμα ξεβγάζεται με άφθονο νερό από την επιφάνεια του έργου για να αποκαλυφθεί το βασικό του θέμα, έτσι και το πέρασμα του χρόνου ξεβγάζει από τα έργα του τις πιο μύχιες, βιωματικές τους διαστάσεις και αναδεικνύει την σε όλους οικεία και διαχρονική ουσία τους.»

4. **ΜΑΡΙΑ ΜΕΛΕΝΤΗ** - *Ιστορικός τέχνης*
«Ο πηγαίος λόγος του Β.Σταύρου»

«...Αν κοιτάξουμε πέρα από τις <<συνομιλίες>> των τεχνικών, των υλικών, τις αναθεωρήσεις και τις επανατοποθετήσεις απέναντι στην εικόνα και στην μορφή της, την διαπραγμάτευση ενός θέματος εντός και εκτός αυτού, τους υπαινιγμούς και τις κραυγές, η παρουσία της δημιουργικής πορείας του κ. Σταύρου είναι τόσο δυναμική και κρυστάλλινη όσο η ροή ενός ποταμού εν τω μέσω ενός υπέροχου φυσικού τοπίου. Και όπως με τον ήχο του γάργαρου νερού έτσι και με την ομιλία του Βασίλη Σταύρου αντιμετωπίζει κανείς ένα λόγο πηγαίο και πλούσιο....

Ο καλλιτέχνης είναι ένας μαχητής, ένας λάτρης της ζωής και του αγώνα που δύσκολα παραιτείται. ...Ο κ. Βασίλης Σταύρου όπως και το φυσικό κάλλος που λατρεύει και αναζητά, είναι φωτεινός και όπως επίσης κάθε γνήσιος εκφραστής του είδους, δέσμιος της φωτιάς, του πάθους που κρύβει το δυνατό φως. Σίγουρα πρόκειται για μία

καλλιτεχνική ιδιοσυγκρασία που δεν μπορεί να διαχωρισθεί από την δυναμική αυτή του περιβάλλοντος, φυσικού και μη που γνωρίζει ο δημιουργός και επιβιώνει ακόμα στην ευρωπαϊκή Μεσόγειο και η οποία αν είχε χωρίς κραυγές, χρησιμοποιήσει ειδικά σύμβολα θα μπορούσε να ορίσει ότι τον 21ο αιώνα θα αναζητούσαμε και θα αποκαλούσαμε <<ελληνικότητα>> στην τέχνη.»

5. ΠΑΝ.ΝΟΥΤΣΟΣ – Καθ. Φιλοσοφίας Παν/μίου Ιωαννίνων
«Ό,τι προηγείται, μπορεί και να μας καθορίζει»

«...Με αυτές λοιπόν τις εισαγωγικές σκέψεις θα μου επιτρέψετε να σταθώ μπροστά από αυτό το έργο και για να μην ξεχνάμε και την επαγγελματική μας γλώσσα και ως τρίτος από της αληθείας να καταθέσω ενώπιόν σας ορισμένες σκέψεις για την υπέρ-σαραντάχρονη αυτή δημιουργία. Συνδυάζοντας μάλιστα τη διάσταση του χρόνου με τις επιμέρους ειδολογικές ενότητες θα μπορούσα ,θα έλεγα μέσα από αυτήν τη μακροσκοπική θεώρηση σε γενικές γραμμές, να υπογραμμίσω τις εξείς όπως ήδη σας προΐδεασα τρεις διακριτές περιόδους της τέχνης του.

1^ον .(Έτσι αρχίζει άλλωστε και η έκθεση, μολονότι υπάρχουν και προγενέστερα έργα). 1968 κυρίως έως το1974 .Δηλαδή είναι οι ανησυχίες και οι προβληματισμοί μιας περιόδου μαθητείας ,αν θέλετε κοντά στους δασκάλους.

2^ον Απο την πρώτη μεταπολίτευση (καλό θα είναι να λέμε ότι είναι η πρώτη γιατί καμία φορά συνεχίζεται), έως το 1990. Είναι όπως σας είπα από το κέντρον απέναντί μας έως το κέντρον της δεξιάς όψεως όπως βλέπουμε Είναι θα έλεγα μια σθεναρή (ως προς τις χρωματικές της επιδόσεις το παρουσίασε πολύ καλά πριν από λίγο ο Κος Χρήστου) ,είναι μια σθεναρή απόπειρα χειραφέτησης και απόκτησης των όρων αυτοδυναμίας του καλλιτέχνη.

3^ον Από το 1990 έως σήμερα . Είναι θα έλεγα η οδός της έμπρακτης αυτονομίας, της έμπρακτης αυτοδυναμίας. Είναι δηλαδή η διαμόρφωση του «χαρακτήρα» (με ό,τι σημαίνει απ` το χαράσσω, χαρακτηριστική, χαρακτήρας και απ`την αρχαία μας γλώσσα), είναι λοιπόν ο χαρακτήρας της τέχνης του Βασίλη Σταύρου. Που αποτελεί αν θέλετε πλέον μια αναγνωρίσιμη εικαστική πρόταση. Σπεύδω να υπογραμμίσω ότι μια τέτοια διαίρεση και συμφωνώ απολύτως ,επιβάλλεται να νοηθεί όχι με στεγανοποιημένες χρονικές περιόδους ,αλλά ως μια διαρκής τριβή συνέχειας και ασυνέχειας με καταβολές αλλά και με υπερβάσεις , μιας ενιαίας αν θέλετε τριφασικής ώθησης. Έτσι που να μας θυμίζει τον Χεγκελ. Δηλαδή ότι η τελευταία φάση δεν είναι τίποτε άλλο παρά η διαλεκτική σύνοψη ,η διαλεκτική συνόπιση όλων των προηγούμενων , όλων των προγενέστερων τάσεων. Αυτή ακριβώς η καίρια σχέση του Σταύρου με τον χρόνο , μας ωθεί και στο εσωτερικό των θεματολογικών ενοτήτων. Και εδώ θα μου επιτρέψετε να κάνω μια επιλογή , για να αναδείξω τις κυριότερες πτυχές αυτής της αναγνωρίσιμης όπως είπα δημιουργίας

1^{ov} . Υπάρχει αυτή η συνεχής αξιοποίηση της μνήμης ως απόπειρας να μη χαθεί τίποτε ,κυρίως, από τον γενέθλιο τόπο ή κι από τους τόπους που άλλοτε πολύ κι άλλοτε λίγο τους επισκέπτεται.

2^{ov} . Υπάρχει μια επικαιροποίηση όσων διαδραματίζονται σ'αυτήν τη μακρά διάρκεια μέσα από μια αποτύπωση. Και αυτό ακριβώς είναι το κρυφτούλι με το χρόνο που κάνει ο κάθε καλλιτέχνης ,μια αποτύπωση ενός αυτοστιγμεί. Σαν να γίνεται μια συγκεκριμένη ,αλλά είναι η αποτύπωση μιας ολόκληρης διάρκειας ,σαν να γίνεται μια και μοναδική στιγμή.

3ον . Υπάρχει μια παιγνιώδης σχέση ανάμεσα στο μικρό και στο μεγάλο. Τόσο που να συνεπάγεται κατά την δική του τιτλοφόρηση μιας παλαιότερης έκθεσης «Το μεγαλείο του ασήμαντου».

4^{ov} .Υπάρχει μια διελκυστίνδα ανάμεσα στην ταυτότητα και στην ετερότητα, αυτό που θέλει να μείνει το ίδιο κι αυτό που στρέφεται σε κάτι διαφορετικό. Και κυρίως υπάρχει μια διαρκής γοητεία, μια συνομιλία με τους πολλαπλούς κόσμους μας Ο καθένας είναι το σύνολο των ταυτοτήτων του και προφανώς ο καλλιτέχνης ,οι πηγές της δημιουργίας του ,κ.ο.κ.

5^{ov} .Υπάρχει μια (και χρησιμοποιώ τον όρο θεωρητικά και προφανώς αισθητικά) ,η παιγνιώδης λοιπόν σχέση με τον καθρέφτη μας .Μόνο που ο καθρέφτης δεν είναι ο απλός καθρέφτης όπως τον ξέρουμε ,θα μπορούσε να πάρει και το σχήμα ενός βλέμματος ενός ζώου. Καθρέφτης λοιπόν είναι όταν μας κοιτάει απέναντί μας και αυτό το διαπεραστικό βλέμμα ενός ζώου.

6° . Είναι προφανής ,θα το δείτε και στα προηγούμενα και στα μεσαία αλλά και στα κατοπινά, αυτή η αγάπη της λεπτομέρειας ,έτσι που να ωθεί αβίαστα στην προτεραιότητα του όλου. Δηλαδή καθαγιάζεται και το μικρό αλλά προφανώς η συνολική εικόνα είναι αυτή που μας σαγηνεύει.

7^{ov} . Υπάρχει και σχηματίζεται κάθε φορά μια κοινότητα ποικιλότητας. Δηλαδή οτι μέσα από την τέχνη θα μπορούσε να μας προσφέρει μια παρήγορη εγγύτητα με έναν κόσμο διαφορετικό απ'αυτόν που βιώνουμε όλοι μας καθημερινά.

8^{ov} .Ο χώρος αυτός που συνήθως περιβάλλει την κεντρική και κάποτε (πληθυντικός) και τις κεντρικότερες μορφές μιας τέτοιας παράστασης, δεν εμφανίζεται ποτέ αποπνικτικός.Αντίθετα είναι ο αγέρωχος ορεινός όγκος της γενέτειρας του καλλιτέχνη από τις παρυφές του έως τις κορυφογραμμές των Τζουμέρκων .Κάποτε μάλιστα παρεισφρεί έστω και στο πίσω φόντο και ολίγη θάλασσα από την Κώ.

9^{ov} Διαγράφεται μια ενθουσιώδης και συνάμα μια σχέση με την μητρική φύση. Είτε είναι το φθινόπωρο είτε είναι η άνοιξη.. Έτσι που να σηματοδοτείται μέσα ακριβώς από αυτή τη διεργασία και αυτό που φεύγει αλλά κυρίως αυτό που θα θέλαμε να ξανά `ρθει. (Και πράγματι μπορεί να μας ήρθε σήμερα πρώϊμος ο χειμώνας αλλά μην ανησυχείτε θα `χουμε και καλύτερες μέρες).

10^{ov} .Έτσι λοιπόν υπογραμμίζεται ένα άλλο είδος «κατοικείν» Μια μορφή δηλαδή άνετης διαμονής που μας εγκαλεί όμως για τον εγκλεισμό μας σε άξενα δομημένους χώρους ακόμα και στην δική μας την πόλη.

11^{ον}. «Όλες αυτές οι παράμετροι ,αθροιστικά αν θέλετε συγκλίνουν σε ένα αδιάπτωτο πήγαινε-έλα ανάμεσα στο χτές και στο σήμερα , ανάμεσα στον γενέθλιο τόπο και στον μεγάλο κόσμο μέσα στον οποίο όλοι χανόμαστε. Είναι αν θέλετε ένας ασίγαστος νόστος γείωσης και απογείωσης....»

6. ΜΠΙΑ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ– Ιστορικός τέχνης
«Το μεγαλείο του ασήμαντου» 2003

«Τη μνημειακότητα της φύσης εξυμνεί ο Βασίλης Σταύρου μέσα από μια σειρά ποιητικών έργων που δημιούργησε την τελευταία οκταετία. Συμβολικά τοπία τα οποία μιλούν για τη ζωή και το θάνατο, ην ανακύκλωση και την αναγέννηση του σύμπαντος, την ομορφιά της φθοράς και τη φευγαλέα υπόσταση του αέναου χρόνου. Οι πίνακες του Σταύρου φέρνουν στο επίκεντρο την Ηρακλείτεια ενότητα των αντιθέσεων και την κοσμική αρμονία που συνεπάγεται από την συνύπαρξη αυτή...Οι πίνακες συλλαμβάνουν και καταγράφουν το φώς, αποκρυσταλλώνουν τη διαχρονική και, ταυτόχρονα, εφήμερη υπόσταση του κοσμικού βασιλείου και αναπαράγουν έντεχνα και με ψευδαισθησιακό τρόπο την ατμόσφαιρα που περιβάλλει τα τοπία αυτά της μοναξιάς. Ξυπνούν τις μνήμες από τη λήθη, θυμίζοντας τους δικούς του μοναχικούς περίπατους σε ανθισμένα λιβάδια και μυστικά μονοπάτια γεμάτα όμορφες εκπλήξεις. Θα έλεγε κανείς πως τα έργα του Σταύρου είναι τόσο βιωμένα που σχεδόν καταφέρνουν να αναδώσουν τις ευωδιές της φύσης, να εκπέμπουν τους απαλούς ήχους της κίνησης του ανέμου και να μεταδώσουν στον θεατή τη γαλήνη και την αγριότητα του ελληνικού τοπίου.»

7. ΑΘΗΝΑ ΣΧΙΝΑ – θεωρητικός και ιστορικός τέχνης, Καθ. Παντείου Παν/μίου
«Φωτοτροπικό απείκασμα»

«...Η φύση για τον Βασίλη Σταύρου, επέχει θέση αρχετύπου ή ομφάλιου λώρου. Διατηρεί άλλωστε νωπές τις μνήμες και κυρίως τα βιώματά του από το Ηπειρώτικο τοπίο, μέσα στο οποίο γαλουχήθηκε. Η πατρώα γη και τα προγονικά του χρώματα μετατρέπονται σε πυξίδα που δείχνει προς τον βορρά αλλά και προς την βορά του χρόνου. Μνήμες κι εντυπώσεις αναθρῶσκουν, που συνεχώς τις αναψηλαφεί νοερά, χωρίς διάθεση επιστροφής ή καταφυγής, όπως θα μπορούσε κανείς να υποθέσει. Ο ζωγράφος στην περίπτωση αυτή, αναλαμβάνει το ρόλο του «ανασκαφέα», εξιχνιάζοντας μεταισθήσεις που έχει αφήσει στον πυθμένα τις ροής του το ποτάμι της άγραφης ή ημιτελούς «ιστορίας», μέσα από τα αποσιωπητικά της, που με τη σειρά τους έχουν μεταβληθεί σε κοιτάσματα ορυκτά και διαλάμποντα από το βάθος του υποσυνείδητου.....

Σε κάθε κουβέντα ο Βασίλης Σταύρου έχει γραμμένη τη γενέθλια γή στις φτέρνες του και την καρδιά του. Ανά πάσα στιγμή ξεπετάγεται η ιδιαίτερή του πατρίδα ,τα βιώματα ,τα ακούσματά του κι αυτά μεταφέρει στη ζωγραφική του με έναν σύγχρονο τρόπο, βέβαια. Μας παραπέμπει λοιπόν σ'αυτούς τους τόπους της μνήμης ,των βιωμάτων ,της νοσταλγίας, γιατί όχι της ουτοπίας θα έλεγα μ'άλλα λόγια, σε τόπους που έχουν ερημωθεί αλλά κάτι διατηρούν. Αυτό το κάτι που διατηρούν για τον Βασίλη Σταύρου λειτουργεί ως αρχέτυπο...Θα μπορούσε η ζωγραφική του να τείνει προς την νοσταλγία, προς κάτι παλιό. Δεν είναι όμως γιατί αν δει κανείς το διαδραστικό χρώμα τις διαδικασίες και πώς αυτές μεταμορφώνουν το θέμα ανά στάδιο , θα καταλάβει ότι είναι ένας απ' τους σύγχρονους καλλιτέχνες ,που παλεύει με τα υλικά του, προσπαθεί να τους προσδώσει έκφραση και φωνή και νομίζω ότι το επιτυγχάνει, σ' αυτό το ούτως ή άλλως υποβλητικό αποτέλεσμα στο οποίο μας μυεί. "Ήθελα να τον ευχαριστήσω που μου έδωσε την ευκαιρία να ασχοληθώ με τη δουλειά του σ'αυτή την έκθεση, (ξαναθυμήθηκα κι όλα όσα είχα δει απ' τα παλαιά του έργα), του εύχομαι να πάει καλά αυτή η έκθεση, και ν' αγαπηθεί από τον κόσμο.»

8. ΘΑΝΟΣ ΧΡΗΣΤΟΥ - Καθηγητής ιστορίας της τέχνης Παν/μίου Ιωαννίνων

«...Ούτως ή άλλως η ζωγραφική του Βασίλη Σταύρου είναι μια ζωγραφική που έχει τις βιοματικές εμπειρίες. Ηπειρώτης ο ίδιος ,από μια περιοχή που χαρακτηρίζεται απ' την ομορφιά της, περνάει μέσα στη ζωγραφική του ειδικά από ένα σημείο κι ύστερα όλα αυτά τα θέματα με ένα πολύ χαρακτηριστικό τρόπο .Και πρέπει να πούμε ότι ενώ επιφανειακά ένας αμύητος θεατής μπορεί να μείνει μόνο στην απλή ρεαλιστική περιγραφή ,ουσιαστικά ταυτόχρονα ο Σταύρου θέτει και μερικά ερωτήματα τα οποία καλείται να τα απαντήσει ο ίδιος ο θεατής. Δεν είναι δηλαδή μια απλή περιγραφική ζωγραφική που έχει σαν στόχο να αναπαραστήσει την πραγματικότητα ,είναι πολύ περισσότερο μια ζωγραφική προβληματισμών χωρίς να δίνει ο ίδιος όμως τις απαντήσεις. Μια ζωγραφική που καλεί τον θεατή να μπει μέσα στη ζωγραφική επιφάνεια και να προσπαθήσει να διερευνήσει ο ίδιος τον χαρακτήρα της."Αν επιστρέψουμε λοιπόν σ'αυτά τα τρία συστατικά κομμάτια που έδωσα και πρίν ,δηλ.στην θεματογραφία του ,στα στυλιστικά του μέσα και στην τεχνική πληρότητα, ουσιαστικά έχουμε τις τρεις παραμέτρους ενός έργου που χαρακτηρίζεται για την πληρότητά του, για την εκφραστική του δύναμη και ένα έργο που και υπόσχεται και άλλα για το μέλλον ,αλλά κυρίως ένα έργο που καλεί τον θεατή να γίνει κοινωνός του περεχομένου του...Πρόκειται για αναδρομή στον άνθρωπο, στη φύση και στη ζωή του ανθρώπου ως γέννημα της φύσης....»

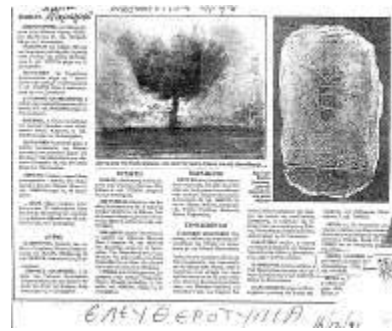
XII. Δημοσιεύσεις

Απογευματινή 1991

Αθηνόραμα 1991

Ελευθεροτυπία 1991

Ριζοσπάστης 1991

Αμβρακία 1991

Ηχώ Άρτας

Ταχυδρόμος 2001

Αθαμ. Παλμός

ΤΟ ΒΗΜΑ 2007

Νέοι Αγώνες

Ανεξάρτητος

Νέοι Αγώνες

Ελευθερα Ιωάννινα 2007

ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ

Νέοι Αγώνες

Ηπειρωτικά νέα 2007

Ηπειρωτικός Αγών

Νέοι Αγώνες 2007

Ιωάννινα

Νέοι Αγώνες 2007

Πρωινός Λόγος

Ταχυδρόμος 2007

Αθαμανιώτικος παλμός

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

ΝΕΑ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ

ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ

ΕΚΘΕΣΗ

«Το βλέμμα του ζώου»

Από 1 Φεβρουάριο έως 2 Μαρτίου
Εθνική Οδός Κρήτης

Η έκθεση «Το βλέμμα του ζώου» είναι μια μονοθέσια έκθεση που φιλοξενείται στην Εθνική Οδό Κρήτης, από την 1η Φεβρουαρίου έως την 2η Μαρτίου. Η έκθεση αποτελείται από 12 έργα ζωγραφικής, που δημιουργήθηκαν από τον ζωγράφο Δημήτρη Παπαδόπουλο. Τα έργα απεικονίζουν ζώα σε διάφορες καταστάσεις, με ιδιαίτερη προσοχή στην έκφραση των ματιών τους. Η έκθεση είναι δωρεάν και προσβάσιμη σε όλους.

ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΗ 1-2-07

ΣΗΝΕΡΑ Η έκθεση ζωγραφικής του Δημήτρη Παπαδόπουλου με τίτλο «Το βλέμμα του ζώου» θα πραγματοποιηθεί στην Εθνική Οδό Κρήτης, από την 1η Φεβρουαρίου έως την 2η Μαρτίου. Η έκθεση αποτελείται από 12 έργα ζωγραφικής, που δημιουργήθηκαν από τον ζωγράφο Δημήτρη Παπαδόπουλο. Τα έργα απεικονίζουν ζώα σε διάφορες καταστάσεις, με ιδιαίτερη προσοχή στην έκφραση των ματιών τους. Η έκθεση είναι δωρεάν και προσβάσιμη σε όλους.

ΕΚΘΕΣΗ

«Το βλέμμα του ζώου»

Η έκθεση «Το βλέμμα του ζώου» είναι μια μονοθέσια έκθεση που φιλοξενείται στην Εθνική Οδό Κρήτης, από την 1η Φεβρουαρίου έως την 2η Μαρτίου. Η έκθεση αποτελείται από 12 έργα ζωγραφικής, που δημιουργήθηκαν από τον ζωγράφο Δημήτρη Παπαδόπουλο. Τα έργα απεικονίζουν ζώα σε διάφορες καταστάσεις, με ιδιαίτερη προσοχή στην έκφραση των ματιών τους. Η έκθεση είναι δωρεάν και προσβάσιμη σε όλους.

ΕΚΘΕΣΗ ΖΩΓΡΑΦΙΚΗΣ

«Το βλέμμα του ζώου»

Η έκθεση «Το βλέμμα του ζώου» είναι μια μονοθέσια έκθεση που φιλοξενείται στην Εθνική Οδό Κρήτης, από την 1η Φεβρουαρίου έως την 2η Μαρτίου. Η έκθεση αποτελείται από 12 έργα ζωγραφικής, που δημιουργήθηκαν από τον ζωγράφο Δημήτρη Παπαδόπουλο. Τα έργα απεικονίζουν ζώα σε διάφορες καταστάσεις, με ιδιαίτερη προσοχή στην έκφραση των ματιών τους. Η έκθεση είναι δωρεάν και προσβάσιμη σε όλους.

Ηχώ της Άρτας

Απογευματινή

Αμβρακία

ΒΑΣΙΛΗΣ ΣΤΑΥΡΟΥ

«ΤΟ ΒΛΕΜΜΑ ΤΟΥ ΖΩΟΥ»

Η έκθεση «Το βλέμμα του ζώου» του Βασιλείου Σταύρου είναι μια μονοθέσια έκθεση που φιλοξενείται στην Εθνική Οδό Κρήτης, από την 1η Φεβρουαρίου έως την 2η Μαρτίου. Η έκθεση αποτελείται από 12 έργα ζωγραφικής, που δημιουργήθηκαν από τον ζωγράφο Βασιλείου Σταύρου. Τα έργα απεικονίζουν ζώα σε διάφορες καταστάσεις, με ιδιαίτερη προσοχή στην έκφραση των ματιών τους. Η έκθεση είναι δωρεάν και προσβάσιμη σε όλους.

ΑΘΗΝΟΡΑΜΑ

Τέχνες εκθέσεις

Η έκθεση «Το βλέμμα του ζώου» είναι μια μονοθέσια έκθεση που φιλοξενείται στην Εθνική Οδό Κρήτης, από την 1η Φεβρουαρίου έως την 2η Μαρτίου. Η έκθεση αποτελείται από 12 έργα ζωγραφικής, που δημιουργήθηκαν από τον ζωγράφο Δημήτρη Παπαδόπουλο. Τα έργα απεικονίζουν ζώα σε διάφορες καταστάσεις, με ιδιαίτερη προσοχή στην έκφραση των ματιών τους. Η έκθεση είναι δωρεάν και προσβάσιμη σε όλους.

ΑΥΡΙΑΝΗ

ΕΙΚΑΣΤΙΚΑ

Η έκθεση «Το βλέμμα του ζώου» είναι μια μονοθέσια έκθεση που φιλοξενείται στην Εθνική Οδό Κρήτης, από την 1η Φεβρουαρίου έως την 2η Μαρτίου. Η έκθεση αποτελείται από 12 έργα ζωγραφικής, που δημιουργήθηκαν από τον ζωγράφο Δημήτρη Παπαδόπουλο. Τα έργα απεικονίζουν ζώα σε διάφορες καταστάσεις, με ιδιαίτερη προσοχή στην έκφραση των ματιών τους. Η έκθεση είναι δωρεάν και προσβάσιμη σε όλους.

ΜΑΝΔΡΑΓΟΡΑΣ

ΑΘΗΝΟΡΑΜΑ

Αυριανή

ΡΑΔΙΟΤΗΛΕΟΡΑΣΗ

24/2-2/3 ΕΙΚΑΣΤΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ
«Το βλέμμα του ζώου»

Η έκθεση «Το βλέμμα του ζώου» είναι μια μονοθέσια έκθεση που φιλοξενείται στην Εθνική Οδό Κρήτης, από την 1η Φεβρουαρίου έως την 2η Μαρτίου. Η έκθεση αποτελείται από 12 έργα ζωγραφικής, που δημιουργήθηκαν από τον ζωγράφο Δημήτρη Παπαδόπουλο. Τα έργα απεικονίζουν ζώα σε διάφορες καταστάσεις, με ιδιαίτερη προσοχή στην έκφραση των ματιών τους. Η έκθεση είναι δωρεάν και προσβάσιμη σε όλους.

Αυριανή

ΕΚΘΕΣΗ ΖΩΓΡΑΦΙΚΗΣ

«Το βλέμμα του ζώου»

Η έκθεση «Το βλέμμα του ζώου» είναι μια μονοθέσια έκθεση που φιλοξενείται στην Εθνική Οδό Κρήτης, από την 1η Φεβρουαρίου έως την 2η Μαρτίου. Η έκθεση αποτελείται από 12 έργα ζωγραφικής, που δημιουργήθηκαν από τον ζωγράφο Δημήτρη Παπαδόπουλο. Τα έργα απεικονίζουν ζώα σε διάφορες καταστάσεις, με ιδιαίτερη προσοχή στην έκφραση των ματιών τους. Η έκθεση είναι δωρεάν και προσβάσιμη σε όλους.

Ραδιοτηλεόραση

Αυριανή

Το Βήμα 1-3-07

Βλέμμα έμπνευσης και τεχνικής

Ο Ευαγγελία Βασιλεία Σταύρου βάζει τον εαυτό της στο βλέμμα της ζωής και δημιουργεί κείμενα από ασπέν τον τίτλο μια σειρά έργα ένα στο φεστιβάλ για το οποίο εκδίδονται από σήμερα, στις 19.33, στον χώρο θέατρο του Παλαιού Κιόστου (Κ. Τραπεζών 121, στο κέντρο της Αθήνας). Στην οκταετία έργα είναι η προφορά για να πραγματοποιηθεί με τη σειρά τους, καθώς στα εξαιρετικότερα έργα του συνδυάζει τις τεχνικές της φωτογραφίας, της μετακίνησης και της διακίνησης για να συνθέσει ένα θεαματικό, εντελώς προσωπικό θέατρο. Είναι το πρόσωπο και η οφθαλμική άποψη του κόσμου με την έμπνευση στην οπτική της ζωής. Στο βλέμμα της ζωής θα πραγματοποιηθεί το κοινό-προσωπικό των Αγγέλων Πλάτωνος για την παρέρχουσα κωμωδία και θα γυμνασθεί για τις βουλές και ο κομμάτι της Πεντασπονδίας Κορινθίων, δύο έργα για κ. Γιαννάκη Νούτσου και κ. Θεοφάνους και ιστορικός τίτλος κερία Αθήνα Στάθ.

ΤΟ ΒΗΜΑ

Εβδομα Συναγωγική του Αρνιού Βασίλη Σταύρου

"Το βλέμμα του ζώου"

Στον Επισκοπικό Κύκλο της 3 Μαρτίου

ΗΧΩ ΤΗΣ ΑΡΤΑΣ

Εβδομα Συναγωγική του Αρνιού Βασίλη Σταύρου

"Το βλέμμα του ζώου"

Στον Επισκοπικό Κύκλο της 3 Μαρτίου

7.00 π.μ. Ένα Επισκοπικό θέατρο και θέατρο...
 7.30 π.μ. Ένα Επισκοπικό θέατρο και θέατρο...
 7.30 π.μ. Ένα Επισκοπικό θέατρο και θέατρο...
 8.00 π.μ. Ένα Επισκοπικό θέατρο και θέατρο...
 8.00 π.μ. Ένα Επισκοπικό θέατρο και θέατρο...
 8.00 π.μ. Ένα Επισκοπικό θέατρο και θέατρο...
 8.00 π.μ. Ένα Επισκοπικό θέατρο και θέατρο...
 8.00 π.μ. Ένα Επισκοπικό θέατρο και θέατρο...
 8.00 π.μ. Ένα Επισκοπικό θέατρο και θέατρο...

ΕΣΤΙΑ

Μια έκθεση βγαλμένη από την φύση, για την φύση

Χρόνος και τόπος που η φύση γίνεται...
 Η έκθεση που ονομάζεται «Από την φύση, για την φύση»...
 Η έκθεση θα πραγματοποιηθεί στο χώρο του...
 Η έκθεση θα πραγματοποιηθεί στο χώρο του...

Το Βήμα της ΚΩ 2007

Αναίμακτοι οι άγριοι. Αναίμακτοι οι φρούτα μου.

Η αναίμακτοτητα των άγριων...
 Η αναίμακτοτητα των φρούτων...
 Η αναίμακτοτητα των φρούτων...
 Η αναίμακτοτητα των φρούτων...

Περ.ΕΠΙΛΟΓΕΣ 2009

ΒΗΜΑ 10 ΙΑΝ. 2010

Η γεννάδα φρούτα του Σταύρου

Η γεννάδα φρούτα του Σταύρου...
 Η γεννάδα φρούτα του Σταύρου...
 Η γεννάδα φρούτα του Σταύρου...
 Η γεννάδα φρούτα του Σταύρου...

ΤΟ ΒΗΜΑ 2010

ΟΙ ΜΕΛΕΤΕΣ ΤΗΣ ΕΠΙΛΟΓΗΣ

Οι μελέτες της επιλογής...
 Οι μελέτες της επιλογής...
 Οι μελέτες της επιλογής...
 Οι μελέτες της επιλογής...

Εβδομα Βασίλη Σταύρου στο Γάλλικο

Η εβδομα Βασίλη Σταύρου στο Γάλλικο...
 Η εβδομα Βασίλη Σταύρου στο Γάλλικο...
 Η εβδομα Βασίλη Σταύρου στο Γάλλικο...
 Η εβδομα Βασίλη Σταύρου στο Γάλλικο...

ΜΑΝΔΡΑΓΟΡΑΣ 2010

ΧΙΙΙ. Ο Πολυχώρος

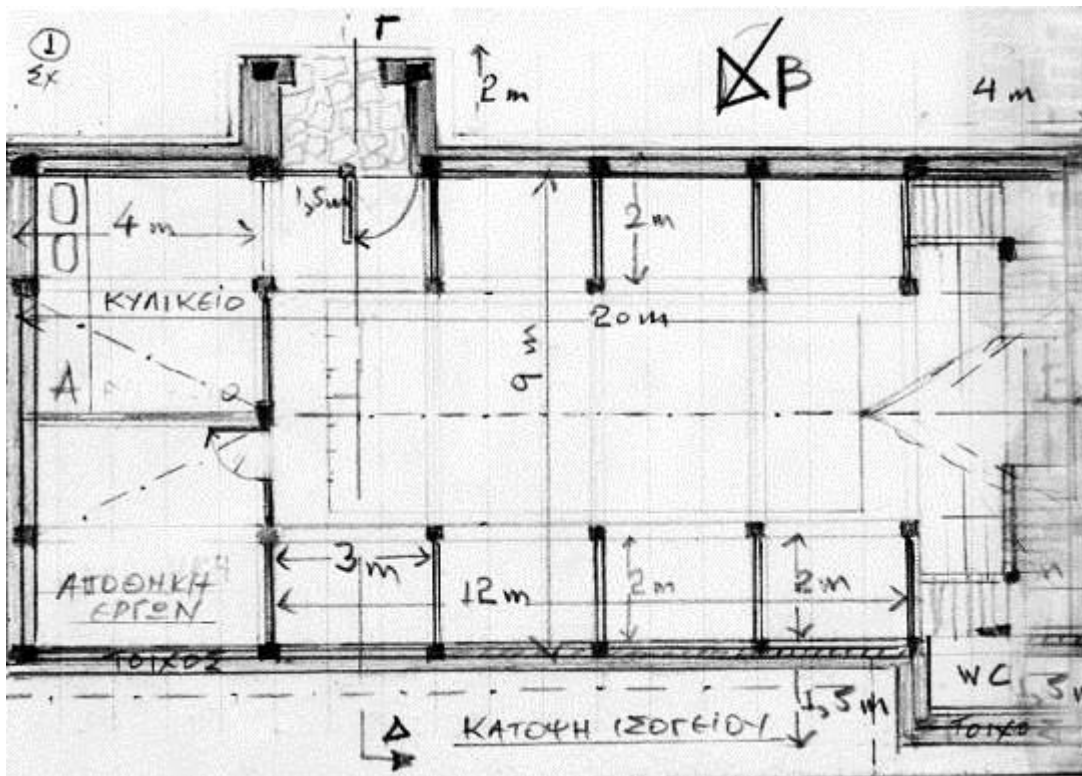
Βασική προϋπόθεση για την επίτευξη του σκοπού είναι η ύπαρξη ειδικού και κατάλληλα διαμορφωμένου χώρου, όχι αναγκαστικά υψηλού κόστους, που πλην των άλλων, να μπορεί να στεγάσει αρκετό αριθμό αλλά και μεγάλου μεγέθους έργα τέχνης.

Ο πολυχώρος τέχνης που έχουμε σχεδιάσει και προτείνουμε είναι ένα απλό, καλαίσθητο και σύγχρονο κτίριο 200 τ.μ. με ημιώροφο, που τα βασικά δομικά στοιχεία είναι το ξύλο και η πέτρα, υλικά που διαθέτει ο τόπος μας. Περιλαμβάνει τους απαραίτητους χώρους για εκθέσεις, προβολές, διαλέξεις, καλλιτεχνικές δράσεις, αποθήκη και πωλητήριο.

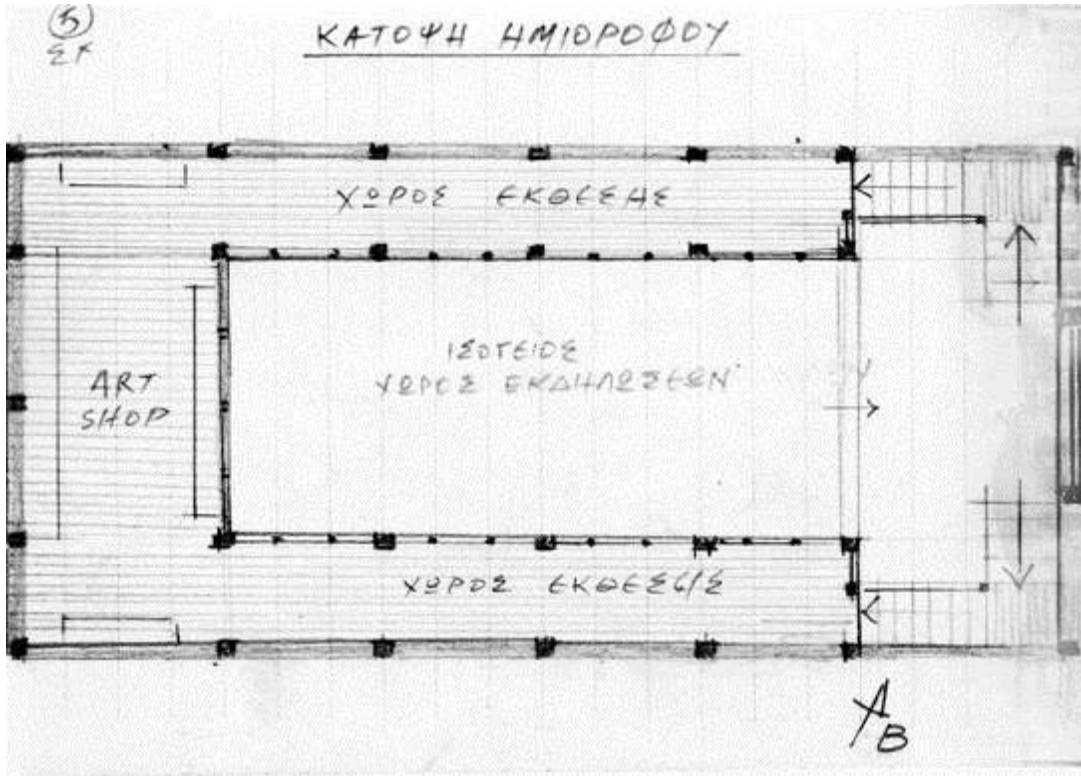
Η ολοκλήρωση του πολυχώρου θα γίνει σε δύο φάσεις. Σε πρώτη Α' φάση θα ολοκληρωθεί η δόμηση του κτιρίου και σε Β' φάση θα ολοκληρωθεί η απαιτούμενη υποδομή για τις πολιτιστικές δράσεις.

Βασική επιδίωξή μας είναι να ολοκληρωθεί κατ' αρχήν η Α' φάση των εργασιών. Υπολογίζουμε ότι θα απαιτηθεί περίπου το ποσό των **40.000** ευρώ για την αξιοποίηση των δωρεάν παρεχομένων δομικών υλικών και υπηρεσιών, για την ολοκλήρωση της Α' φάσης.

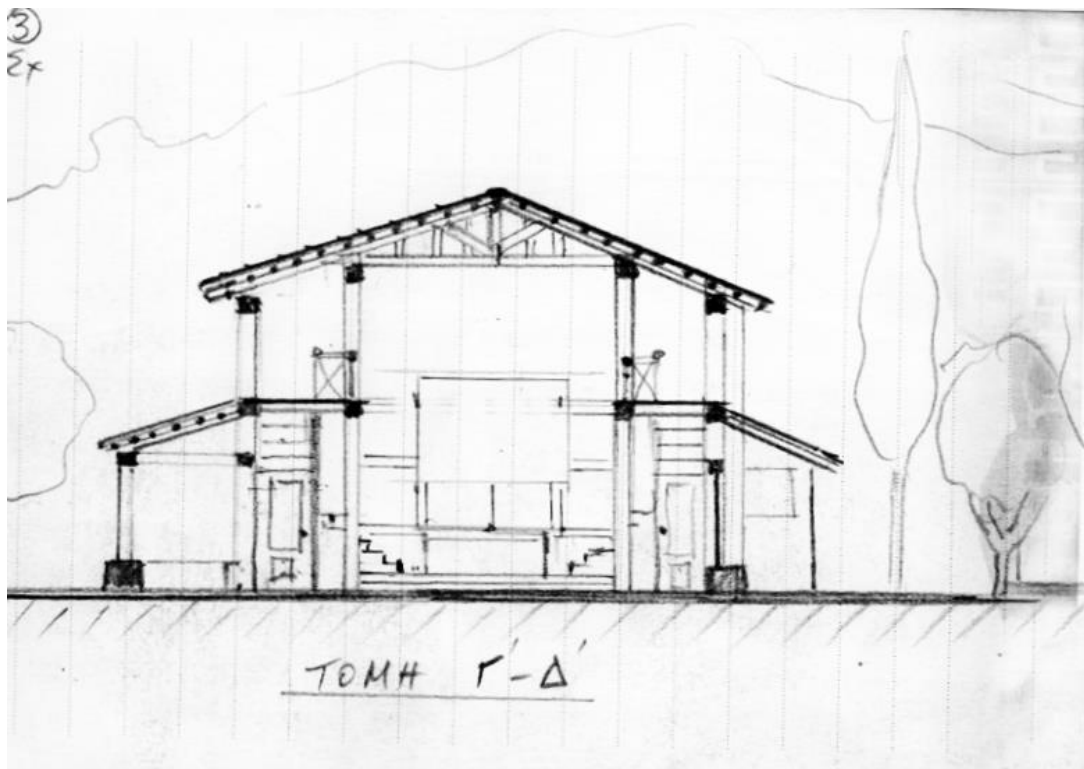
ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΟ ΣΚΑΡΙΦΗΜΑ

ΚΑΤΟΦΗ ΙΣΟΓΕΙΟΥ

ΚΑΤΟΨΗ ΗΜΙΟΡΟΦΟΥ

ΤΟΜΗ Γ-Δ

XIV. Το Αθαμανικό Κέντρο Τέχνης ως εστία πολιτισμού

της Ευαγγελίας Στασινού

«...Ο δρόμος έφτανε μέχρι εδώ, στο «Χάνι του Τυρολόγου», το οποίο ήταν του παππού μου του Γιώργου Τυρολόγου από το 1914, στο συνοικισμό Αγορασιά του Κ.Αθαμανίου στη θέση Βαμβακού. Περιοχή τότε χωρίς αμαξωτό δρόμο, σχολείο και εκκλησία! Το 1922 μια ανοιχτή καλύβα στη θέση Τσιπρέικα στέγαζε, για δύο χρόνια, το προσωρινό υποτυπώδες σχολείο, το οποίο για δύο χρόνια αργότερα μεταφέρθηκε στο Χάνι του παππού μου! Από κει και πάνω η διέλευση και οι μεταφορές γινόταν με τα ζώα. Το 1936 οι μηχανικοί οι οποίοι είχαν αναλάβει τη διάνοιξη του δρόμου μέχρι το Βουργαρέλι εγκαταστάθηκαν εδώ, στο «Χάνι». Τότε τα χάνια διαδραμάτιζαν σπουδαίο κοινωνικό ρόλο, διότι ήταν τα στέκια της περιοχής και εξασφάλιζαν στους αγωγιάτες και τους περαστικούς ένα πιάτο φαγητό, ύπνο, και σταύλους για τα ζώα τους τα οποία όπως έλεγε η μάννα μου, κατέκλυζαν τα χωράφια μας και δεν άφηναν τίποτα από φαί για τα δικά μας!».

«...Κι εγώ, ο Ηπειρώτης ζωγράφος πλέον, αφοσιωμένος σ'ένα ατέλειωτο πήγαινε-έλα στο χτές και το σήμερα ανάμεσα στο γενέθλιο τόπο και τις βιωματικές μου εμπειρίες, προτάσοντας την αδιαμφισβήτητη αγάπη μου για το μικρό χωριό που μεγάλωσα, προσπάθησα να δώσω τη δική μου μάχη για την ακριβέστερη καταγραφή των πρωταρχικών αυτών εικόνων πάνω στον καμβά, και για την ανάδειξη της εσωτερικής τους διαδρομής στο χώρο και το χρόνο. Θέλησα να αποτυπώσω πέρα από την ομορφιά του τοπίου και το ρεαλισμό της ύπαρξης, τη σχέση του ανθρώπου, ως γέννημα της φύσης, με τα ζώα και τα αντικείμενα!».

«... Κουβάλησα μέσα μου στο ταξίδι της ζωής, τις εικόνες που μεγάλωσα μαζί τους και τα συναισθήματα, ωσάν αποσκευές πολύτιμες, οι οποίες μαζί με τις εμπειρίες από τον πηγαισμό στη δική μου Ιθάκη και την επιστημονική μου κατάρτιση, έδωσαν υπόσταση και διαμόρφωσαν όλο το μετέπειτα καλλιτεχνικό μου έργο! Τώρα όμως, όντας σε ένα κομβικό σταυροδρόμι της ενηλικίωσής μου και βασιζόμενος σε μια ιδέα δική μου και των γονιών μου, κάτι σαν οφειλή, ένοιωσα επιτακτική την ανάγκη δημιουργίας ενός **Πολυχώρου** που θα φιλοξενεί την τέχνη στο φυσικό της περιβάλλον και θα αποσκοπεί στη γενικότερη ανάπτυξη του πολιτισμού και της περιοχής! Σκέφτηκα ότι, έτσι ίσως συνδέσω το χθες του παππού μου και την ανυπαρξία βασικών υποδομών ζωής, με το σήμερα και το μέλλον των παιδιών μας τα οποία δικαιούνται και μπορούν να έχουν πέρα από τα απαραίτητα για την επιβίωση, ένα δικό τους χώρο τέχνης δράσης και δημιουργίας ως πυξίδα ζωής και διαφυγής σ'ένα κόσμο καλύτερο!».

Καταγραφή της ιστορικότητας λοιπόν του τόπου που τον γέννησε και τον καθόρισε ως καλλιτέχνη, περιγραφή του έργου του αλλά και απόδραση σε ουτοπίες ονείρων, εναλλάσσονται αρμονικά στη συζήτηση με το ζωγράφο **Βασίλη Σταύρου** για το μέλλον της περιοχής, τους τόπους της μνήμης, των βιωμάτων και της νοσταλγίας που μέσα στη γενικότερη ερήμωσή τους λειτουργούν ως αρχέτυπο για τον εν λόγω καλλιτέχνη!

Το 2010, μετά από μια μακρά και επιτυχημένη προσωπική και καλλιτεχνική πορεία επιστρέφει στο χωριό του με μία καινοτόμα ιδέα, να ιδρύσει το **Αθαμανικό Κέντρο Τέχνης**, έναν **πολυχώρο** δηλαδή, ένα **εικαστικό εργαστήρι** μέσα στη φύση, επειδή πιστεύει ότι η ζωγραφική αλλιώς μιλά στον τόπο που γεννιέται, ειδικά όταν απλώνεται στο φυσικό της χώρο! Έρχεται να χαράξει στο **Κάτω Αθαμάνιο** ένα διαφορετικό μονοπάτι, ένα μονοπάτι της Τέχνης που θα σμίξει με τ'άλλα τα παλιά και τα καινούργια, και όλα μαζί θα οδηγήσουν στην ανάταξη του πολιτισμικού χάρτη της περιοχής και την ανάταση του πνευματικού της επιπέδου. Ευγνώμων απέναντι στην Ηπειρώτικη γη που τον ανέθρεψε και τον ενέπνευσε, αφού τη συμπεριέλαβε με ευλάβεια στα έργα του, τώρα της τα επιστρέφει μαζί έργα και ψυχή, ως θεμέλιο λίθο του εγχειρήματός του! Βαθιά καλλιεργημένος ως άνθρωπος, πράος και καλός συζητητής, ευαίσθητος ως καλλιτέχνης και οραματιστής, έχοντας τη σιγουριά της γνώσης, έρχεται να αποθέσει το δικό του λιθαράκι στο φτωχό πολιτιστικό οικοδόμημα της περιοχής! Καλλιτεχνική ιδιοσυγκρασία με λόγο πηγαίο και πλούσιο, προσωπικότητα που καθορίζεται από τις αγέρωχες κορυφογραμμές των Τζουμέρκων, είναι μαχητής και λάτρης της ζωής μακριά από τα στενά πλαίσια της επίπλαστης ευζωίας και της σύγχρονης απομόνωσης!

Ένας άνθρωπος με σπάνιο ήθος, ανιδιοτελή και υπερβάλλουσα θα έλεγα συμπεριφορά, έχει απόλυτη συναίσθηση της αναγκαιότητας ενός **σύγχρονου κέντρου τέχνης** που δεν είναι πολυτέλεια, αλλά συνεισφορά στον πολιτισμό, την ψυχαγωγία και την καλλιέργεια της καλλιτεχνικής και αισθητικής παιδείας!

Η απόφασή του αυτή ξεπερνάει τα δεδομένα της εποχής καθώς έρχεται αντιμέτωπη με τη δύσκολη οικονομική συγκυρία, την παρατεταμένη κοινωνική και αξιακή κρίση αλλά και την απουσία ανάλογων υποδομών στα μέρη μας γενικότερα. Είναι μια μεγαλόπνοη σύλληψη από μέρους του και σε μια πράξη μεγαλοσύνης παραχωρεί ένα οικόπεδο δύο στρεμμάτων για την ανέγερση των κτιριακών υποδομών του πολυχώρου και διαθέτει ένα πολύ μεγάλο αριθμό πινάκων ζωγραφικής, έργα του ίδιου, της συζύγου του Άννας και της κόρης του Σοφίας προκειμένου να κοσμήσουν την πινακοθήκη. Ορισμένα από αυτά θα εκποιηθούν και τα χρήματα θα δοθούν για το ξεκίνημα του έργου. Για το σκοπό αυτό ο καλλιτέχνης προτίθεται να φιλοτεχνήσει τα σχέδια-προσωπογραφίες, σε όσους θελήσουν να συμβάλουν οικονομικά, οι οποίες θα αναρτηθούν συμβολικά στην πινακοθήκη!

Είναι γεγονός μεγάλης σπουδαιότητας και σημαντική παρακαταθήκη στις επόμενες γενιές η ίδρυση ενός τέτοιου **εικαστικού πολυχώρου**, σε μία καθαρά αγροτοκτηνοτροφική περιοχή όπως τα Τζουμέρκα, μακριά από τα κέντρα δημιουργίας και εξελίξεων καθώς θα απογειώσει πολιτισμικά το χωριό, θα το καταστήσει σημείο αναφοράς και τόπο προορισμού, σηματοδοτώντας μία νέα πορεία! Θα συμβάλει στην ποιότητα ζωής, στην αύξηση ενδιαφέροντος για τον τόπο, την ανάπτυξη του τουρισμού και δη του καλλιτεχνικού και του εκπαιδευτικού, και θα δημιουργηθεί με το χρόνο ένας άξονας πολιτισμού στην περιοχή! Θα λειτουργήσει ως φυτώριο καλλιτεχνών και νέων ταλέντων, που θα έχουν τη δυνατότητα να αναδειχθούν και να πραγματώσουν τα ονειρά

τους, σε ένα πλαίσιο συλλογικότητας και οργανωμένης στήριξης. Θα δοθούν κίνητρα για την ενασχόληση των νέων με τον πολιτισμό, την ανάπτυξη της καλλιτεχνικής παιδείας και την ανάδειξη του λαϊκού μας πολιτισμού, μέσα από τη μελέτη των λαϊκών μνημείων και των μνημείων της φύσης! Θα συμβάλλει στην καλύτερη αντίληψη της έννοιας και του ρόλου της τέχνης η οποία έρχεται κοντά στον άνθρωπο, στη φύση, στο χώρο που ζει, εξοικειώνοντάς τον με αυτήν! Θα βγάλει εν τέλει τα Τζουμέρκα από την μοναξιά τους, θα συμπληρώσει την πνευματική τους ταυτότητα, και γιατί όχι, θα προσφέρει στην τοπική οικονομία μέσω της επισκεψιμότητας και της αναγνωρισιμότητας της περιοχής! Θα ανοίξει νέους ορίζοντες και φωτεινούς, σε μια εποχή που τόσο έχουμε ανάγκη την ανάταση και την πρόοδο!

Ως επίλογος του κειμένου θα μπορούσαν να επαναληφθούν τα λόγια του καλλιτέχνη από το καταστάλαγμα της ψυχής του, καταδεικνύοντας την άλλη οπτική από την οποία βλέπει τον τόπο του, τη θωριά της αγάπης του και του αμέριστου ενδιαφέροντος ως καταλύτη για την αφετηρία του εγχειρήματός του!

«Κάτω Αθαμάνιο. Τόπος με χρώματα της ζωής και της φθοράς. Είναι ο τόπος μου. Και τόπος δεν είναι αυτό που φαίνεται αλλά αυτό που ζωγραφίζεται, χρόνια τώρα, στη ψυχή μου και που θέλει να ξαναβγεί στη θωριά. Έτσι με την θωριά αυτή γλεντώ εγώ τον τόπο μου». - Βασίλης Σταύρου 4-11-2010

Ευαγγελία Στασινού – 2014

ΑΘΑΜΑΝΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ΤΕΧΝΗΣ
Κάτω Αθαμάνιο Άρτας– Ιανουάριος 2014